ufo-nyt

SUFOI ©

45. årg. 2003 2. kvartal Nr. 2

Radar-ufoer på Færøerne

Ufoer på satellitbilleder?

Kørte gennem mystisk lys

Hvordan opdager vi et signal fra ET?

Første danske bog om konspirations-teorier

Forsiden:
"En aften på vagten viste der sig pludselig seks prikker på skærmen i et mønster formet som sekseren på en terning. Prikkerne stod stille i en position 75 km syd for Færøerne. Englænderne så det også og sendte jagerfly på vingerne, men så snart de nærmede sig, forsvandt prikkerne fra skærmen, som var de tørret væk med en klud. Da jagerflyene vendte om, dukkede prikkerne op igen," fortæller seniorsergent Georg Sylvest Pedersen i artiklen side 4.
(Billedmanipulation: Bo Møller Hansen)

Indhold

Skandinavisk UFO Information ®

SUFOI
Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25
Prøvenumre, information og observationer tlf. 70 20 11 22

Elektronisk post til SUFOI:
Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: *www.ufo.dk*
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:
Se side 3

Ansvarshavende redaktør:
Kim Møller Hansen
e-mail:
kim_moeller_hansen@gyldendal.dk

Redaktionel medarbejder:
Ole Henningsen
e-mail: *oleh@post1.tele.dk*

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:
Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller Hansen, Dezsö Sternoczky og Hunt Emerson.

Produktion:
Sats og tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S - 57 64 60 85

Distribution:
Avispostkontoret, København V.

Annoncer:
Redaktionen modtager gerne reproklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:
Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:
Den 2. juli for stof til nr. 3, som udkommer medio august. Den 2. oktober for stof til nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:
UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2003 er kr. 262,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 70,00 (i alt kr. 332,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.
Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2003-2007 incl.) for kr. 1.310,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.660,00.

Adresseændringer:
Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ❍ Postboks 6 2820 Gentofte ❍ tlf. 70 20 11 22
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ❍ ISSN 0049-4976

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte

Formål
1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufofænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand
Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted. E-mail: *kim_moeller_hansen@gyldendal.dk*

Områdeansvarlige

Rapportarbejde
Toke Haunstrup, Skippingevej 25, Særslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser
Kim Møller Hansen

Informationsarbejde
Peter Nørgaard, Lyngbygade 86, st.tv., 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside
Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.
Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 43 64 44 69.
Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Asle Nielsen Vestervold 7, 2. m.f., 7800 Struer. 40 72 11 17.
Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 31 91.
Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lynge. 48 18 94 49.
Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Rapportarkivets fremtid sikret

AF KIM MØLLER HANSEN
FOTOS: OLE HENNINGSEN

SUFOI's arbejde bygger som bekendt på frivilligt og ulønnet fritidsarbejde. Derfor har mange forskellige personer gennem årene haft ansvaret for SUFOI's rapporter, der har været arkiveret i kasser, ringbind, brevordnere m.m. i mange private hjem spredt rundt om i det ganske land. Det har ikke givet de store praktiske problemer: Vi har faktisk altid været i stand til at finde de rapporter, som skulle bruges i forskellige sammenhænge, fx til sammenligning med nyindkomne rapporter. Men det har i mange år været et stort ønske at samle alle SUFOI's rapporter ét sted, så de kunne få en ensartet registrering og bl.a. indgå i analyser af forskellig slags. Nu er dette ønske gået i opfyldelse!

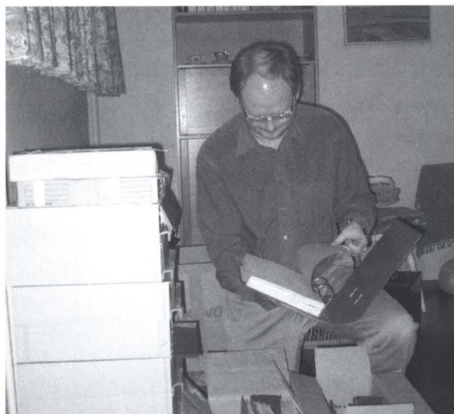
Ved SUFOI's halvårlige repræsentantskabsmøde den 15.-16. marts fik vi besøg af en talstærk delegation fra UFO-Sverige med formanden Clas Svahn i spidsen. Efter hyggeligt samvær drog UFO-Sveriges folk hjem med det meste af SUFOI's rapportarkiv. Vi har nemlig indgået en aftale med UFO-Sverige om, at arkivet deponeres hos Arkivet för UFO-forskning (AFU) under ledelse af Anders Liljegren. AFU er er tilknyttet UFO-Sverige og vel nok verdens største arkiv for ufo-materialer.

SUFOI's mange rapporter vil nu blive samflettet med rapporter fra de øvrige nordiske lande og registreret i en fælles database. Hermed skabes en unik ressource for det senere arbejde med nordiske rapporter.

Vi er i SUFOI glade for, at UFO-Sverige og AFU kan og vil stille deres omfattende ressourcer til rådighed – ligesom vi ser frem til samarbejdet i de kommende år. ❑

SUFOI's formand, Kim Møller Hansen, overdrager det første ringbind med rapporter til Clas Svahn, formand for UFO-Sverige. Senere på året vil de sidste dele af SUFOI's rapportarkiv blive deponeret hos Arkivet för UFO-forskning.

Det er nysgerrigheden, som driver værket! Clas Svahn har allerede fordybet sig i SUFOI's rapportarkiv. UFO-Sverige arbejder efter samme principper som SUFOI. Fx er alle observatører/vidner i det kommende, fællesnordiske arkiv sikret fuld anonymitet.

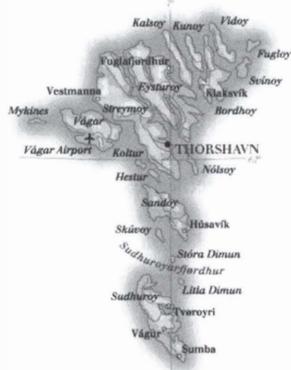

Efter nogle års orlov fra SUFOI er Toke Haunstrup vendt tilbage og trådt ind som aktivt medlem af SUFOI's ledelse med ansvar for rapportarbejdet. Toke skal bl.a. stå i spidsen for en arbejdsgruppe, som i de kommende år skal udarbejde en såkaldt Hvidbog med dokumentation og beskrivelse af SUFOI's erfaringer med rapportarbejdet gennem 50 år. Her er Toke fotograferet sammen med Susanne Skovlund ved repræsentantskabsmødet i marts.

Ufoer på færøsk radar

Dansk radaroperatør fortæller om usædvanlige ekkoer på færøsk radar, der indgår i NATO's Early Warning System.

AF OLE HENNINGSEN

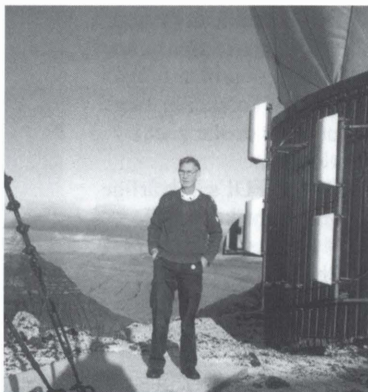
Radarstationen ligger på Streymoy.

"Jeg havde en sælsom oplevelse ved radarskærmen i 1965 under mit første ophold på Færøerne," fortæller seniorsergent Georg Sylvest Pedersen, der nu er bosat på Bornholm. Han har i næsten 40 år haft sin arbejdsplads inden for Flyvevåbnet. Han blev indkaldt som værnepligtig i Frøslev i 1963 og har tilbragt en stor del af sin karriere i Forsvaret med at holde øje med radarskærme.

Georg Sylvest Pedersen var udstationeret på Færøerne i perioden 1964-1968 og igen fra 1990 og til november sidste år, fortæller han i et stort 60-års fødselsdagsinterview til Bornholms Tidende den 14. februar 2003. Georg Sylvest Pedersen vendte i efteråret 2002 tilbage til Bornholm, hvor han også tidligere har været bosat.

Bornholms 3D radar

Flyvestation Bornholms nuværende radarudstyr består af en Martello S 723 langtrækkende 3D varslingsradar fra det engelske firma Marconi. Man råder endvidere over computerudstyr, som behandler og præsenterer data fra radaren. Desuden har flyvestationen naturligvis udstyr til jord-til-luft kommunikation og dataforbindelse til øvrige kontrol- og varslingscentre i Danmark. Det er bl.a. i et sådan miljø, at seniorsergent Georg Sylvest Pedersen har haft sin arbejdsplads.

Georg Sylvest Pedersen ved radardomen på toppen af Sornfelli.

Billedmanipulation: Bo Møller Hansen

Set ufoer på radar?

På trods af, at Georg Sylvest Pedersen i årenes løb mest har arbejdet i bunkere uden vinduer, noterer Bornholms Tidende, at han har haft ret godt udsyn, takket være radarskærmene. Samtidig får Georg Sylvest Pedersen også det uundgåelige spørgsmål: Har du set ufoer?

"Måske," lyder svaret fra seniorsergent Georg Sylvest Pedersen. "I hvert fald havde jeg en sælsom oplevelse under mit første ophold på Færøerne.

En aften på vagten viste der sig pludselig seks prikker på skærmen i et mønster formet som sekseren på en terning. Prikkerne stod stille i en position 75 km syd for Færøerne. Englænderne så det også og sendte jagerfly på vingerne, men så snart de nærmede sig, forsvandt prikkerne fra skærmen, som var de tørret væk med en klud. Da jagerflyene vendte om, dukkede prikkerne op igen."

Skærmmystik i en hel uge

Amerikanerne på Keflavik bemærkede også prikkerne, der dukkede op hver aften på samme tid over en uges tid, men så snart nogen nærmede sig, forsvandt prikkerne.

"Min kollega og jeg skrev en stor rapport i logbogen, men næste dag blev vi kaldt op til næstkommanderende og fik at vide, at der ikke er noget, der hedder ufoer, og at han ikke ville se den slags svineri i rapporterne."

Datafejl?

Men hvad er så Georg Sylvest Pedersens egen forklaring på fænomenet?

"Jeg har ikke nogen. Jeg ved ikke, hvad det var, måske var det blot en datafejl," siger han til Bornholms Tidende.

Georg Sylvest Pedersen fortæller, at de tusinder af timer, han har brugt ved radarskærmene, i det store hele har været udramatiske. Selv om det ikke er alting, han har lov at fortælle om, så tør han godt fastslå, at han aldrig har oplevet prikker, som har forårsaget internationale kriser, højst lidt drillerier mellem NATO og den gamle Warszawa-pagt.

Observatøren bekræfter

Efter at have læst de spændende udtalelser til pressen, rettede SUFOI henvendelse til Georg Sylvest Pedersen for at få udtalelserne bekræftet og eventuelt få yderligere detaljer.

I et brev til SUFOI af 3. april 2003 fortæller seniorsergenten:

"Det interview, som man har læst i Bornholms Tidende den 14. februar, og mine udtalelser angående spørgsmålet, om jeg nogensinde har set et ufo, kan jeg hermed bekræfte, at det forholder sig som skrevet."

Hændelsen foregik i 1965

"Jeg husker ikke på hvilken årstid. Jeg var på Færøerne i perioden 1964-1968 og var vagtgående sergent inden for Kontrol- og Varsling. Dengang var radarstationen på Færøerne NATO's øje mod nord og området mellem Norge og Island. Det var jo i den kolde krigs periode, og det var især trafikken fra Sovjet hen over Nordatlanten, der havde den største interesse. Der foregik jo noget på Cuba, som man måske vil erindre."

Varslede Skotland

"Ved radarconsollerne sad der i døgndrift 4 mand og varslede alt, der bevægede sig i luftrummet. Vi varslede pr. voice til vor moderstation i Skotland (Buchan). Hertil opgav vi positionerne på flyene i georef (Geografisk Reference). Oplysningerne indeholdt position, hastighed og højde på ethvert objekt, som radaren måtte indfange.

Radaren var dengang af typen RV377 med to båndtyper - en såkaldt back-to-back antenne, som drejede rundt 6 gange i minuttet. Antennen angav en retning og en afstand til hvert mål, den fangede ind, og præsenterede dette på radarconsollerne. For at få en højde på målene, drejede vi en speciel antenne af typen S244N ud i den pågældende retning (en højdefinder). Dette udstyr blev udfaset i 1986 og erstattet af samme type udstyr, som nu anvendes på bl.a. Flyvestation Bornholm.

Alt hvad radarbølgeme (radiobølger) ramte, som kunne give et ekko, blev registreret: Tunge regnskyer, atmosfærisk støj, ekkoer tilbagekastet fra fjelde og havet. Som operatører sorterede vi 'støjen' fra og meldte kun det, der bevægede sig (dvs. havde en hastighed)."

Seks targets

"En aften, hvor flytrafikken var normal, observerede vi seks targets (mål) på en position vest-sydvest fra Færøerne i en afstand af godt 75-80 km. Målene lå stationært og havde form som 6'eren på en terning. Højden registrerede vi, så vidt jeg husker, til omkring 18.000 fod.

I første omgang antog vi målene som værende 'støj' (interference). Målene lå stationært, ingen bevægelse overhovedet og fast i samme højde i omkring en times tid. Så forsvandt de, som om en hånd tørrede dem væk fra consollerne.

Disse observationer gentog sig i godt en uge, og det var ikke kun mit vagthold, der så dette fænomen."

Set fra andre radarer

"Englænderne havde (og har) en radarstation på Hebriderne (Benbecula), som også kunne se disse targets i samme position og højde, som vi kunne. Til sidst sendte man to Lightnings (jagerfly) på vingerne for evt. at få en visuel kontakt med disse mål og dermed identificere, hvad det var. Vi kunne følge disse jagerfly på radaren, og da de var godt 30 mil fra målene, forsvandt disse som dug for solen."

Locheed P-38 Lightning.

U. S. Air Force på vingerne

"Jagerflyene cirklede rundt i området i ca. en halv time - men vendte om med negativt resultat. Så snart de havde vendt 'ryggen' til og var kommet halvvejs tilbage til Skotland, dukkede målene op i nøjagtig samme position som før og i samme højde og igen formet som 6'eren på en terning.

Amerikanerne scramblede (gik i luften) med et par jagerfly fra Keflavikbasen i Island.

Resultatet var det samme."

Rapport ikke velset

"Min kollega og jeg besluttede at skrive en længere rapport om hændelserne og observationerne. Men det resulterede kun i, at vi var 'på gulvtæppet' hos næstkommanderende, som i kraftige vendinger berettede for os, at der ikke eksisterede sådan noget som Flyvende Tallerkener - og han frabad sig fremover at se den slags i rapportbogen.

Den dag i dag ved jeg ikke, hvad det var. Det kan have været ufoer, det kan have været fejl på radaren, eller det kan have været interference. Men jeg har ikke siden i mine godt 40 år i Flyvevåbnet som radaroperatør set noget tilsvarende. Jeg har heller ikke hørt, at nogen af mine kollegaer har observeret noget tilsvarende.

Dermed vil jeg ikke udelukke, at der måske er fløjet noget rundt, som ikke burde 'være' der. Det skyldes de hastigheder, som ufoer (hvis de eksisterer) farer af sted med.

En radar vil ikke registrere det signal, der kommer ind med ekstreme hastigheder som værende andet end støj, fordi radarens ekko vil sammenligne positionen, første gang målet dukker op, med hvor det ligger næste gang, det dukker op. Er der meget stor afstand mellem førstegangsobservation og observationen 10 sekunder efter, vil radaren registrere det nye ekko som værende enten et nyt mål eller støj."

Uundgåeligt spørgsmål

"Gennem de sidste 12 år på Færøerne stod jeg bl.a. for det udadrettede arbejde med rundvisninger og briefinger samt undervisning i radarteori. Når jeg havde skolebesøg, kom spørgsmålet næsten som standard:

'Kan I også se Flyvende Tallerkener?'

Jeg har da givet den 'historie', som SUFOI nu har fået, men har samtidig haft muligheden for at vise dem direkte på radarconsollet, hvorledes en radar arbejder - og hvorfor svaret hver gang har måttet være: 'Jeg ved det ikke!'

▶

Observationer

Håber jeg har belyst mine oplevelser af noget usædvanligt - som jeg desværre ikke kan give nogen forklaring på," tilføjer seniorsergent Georg Sylvest Pedersen, der sluttelig i sit brev oplyser, at han faktisk i 60'erne abonnerede på *UFO-Nyt*.

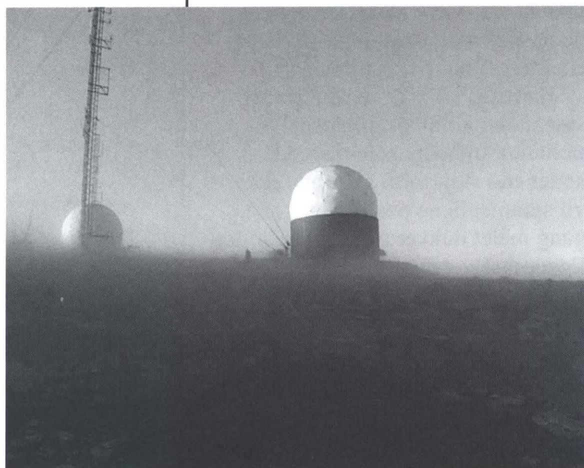
Færøernes Kommando

Som en følge af det seneste forsvarsforlig er Flyvestation Thorshavn (FSNTOH) og Færøernes Kommando (FRK), som er en del af Søværnet, nu blevet lagt sammen.

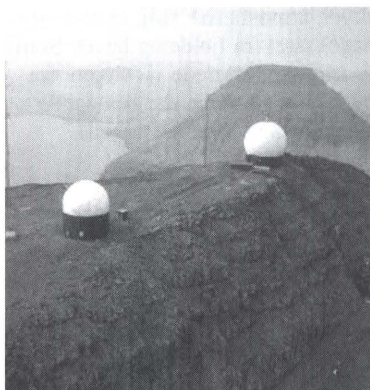
På Færøerne lå indtil den 1. januar 2001 Flyvestation Thorshavn, som havde til opgave at producere et radarbillede fra det Nordatlantiske område for NATO-hovedkvarteret SHAPE (Supreme Headquarters Allied Forces Europe) til det Engelske Kontrol- og luftforsvarssystem (UKASACS). NATO har som en del af Allied Command and Control System (ACCS) projektet udpeget radaren på Færøerne som en backbone-radar (hovedradaren i et system bestående af flere radarer).

På grund af stationens geografiske placering kan den give radardækning af området i luftrummet mellem Hebriderne, Shetlandsøerne, Norge og Island. Hertil kommer nogle nationale opgaver med overvågning af det færøske luftrum og hjælp til den civile luftfart, bl.a. Reykjavik og lufthavnen på Vagar.

Radardomerne er placeret i et barsk og øde område.

Radarstation på toppen

Radarstationen har ligget på toppen af det 749 m høje Sornfelli siden indvielsen i 1963. Neden for radarkuplerne ligger de administrative bygninger 250 m over Kalbaksfjørður (Kalbakfjorden). Stedet hedder Mjørkadalur (Tågedalen) – et meget passende navn siger mange.

Færøernes Kommando har i dag 66 militære- og 15 civilpersoner ansat. Den geografiske placering af radarkupler, bunkerkompleks m.v. er ca. 15 km nordvest for Tórshavn.

Meteorologisk station

Lige oven for Mjørkadalur rejser Sornfelli sin fjeldvæg, hvor basalten står i tydelige lodrette stave - en af de smukkeste formationer af sin art på Færøerne, især i klart vejr. Dansk Polarcenter oplyser, at toppen af Sornfelli kan være et frygteligt ugæstfrit sted at opholde sig. Her har man målt nogle af verdens hårdeste vindstød. Der er hundekoldt, og det regner eller sner ofte. Af videnskabelige grunde et perfekt sted at anbringe også en meteorologisk station, hvis måledata kan følges på internettet hos MetSupport og Landsingeniøren på Færøerne.

Klimastationen er i øvrigt en lille brik i et stort projekt, som har til formål at kortlægge klima- og landskabsudviklingen i det nordatlantiske område gennem de seneste 25.000 år.

Kommentar fra myndighederne

SUFOI har fundet det naturligt at bede Færøernes Kommando om en kommentar til beretningen fra seniorsergent Georg Sylvest Pedersen. Oberstløjtnant Preben Skovgaard, presseofficer for Færøernes Kommando, oplyser til SUFOI, at han derfor har forhørt sig hos medarbejderne i luftoperationssektionen.

"De fleste medarbejdere i denne sektion – som vi benævner Tactical Radar Operators (TACRO) - har været på radarstationen i mange år," siger OL Preben Skovgaard til SUFOI og fortsætter:

"Der har gennem tiden været talrige 'spor' på radarskærmene her i Mørkedal. Visse af disse spor har stammet fra fly - måske amerikanske eller sovjetiske - som tilsyneladende ikke har villet give sig til kende. De TACRO'er, jeg har talt med, mener dog, at alle har kunnet identificeres," slutter oberstløjtnant Preben Skovgaard.

Han henviser samtidig SUFOI til at kontakte Georg Sylvest Pedersen, der ligger inde med radarstationens samlede historie - i tekst og billeder - og er ved at skrive en bog herom.

En bog, der nok skal blive spændende og underholdende læsning.

Liv i universet?

På Bornholms Tidendes spørgsmål om, hvad Georg Sylvest Pedersen så mener om spørgsmålet om liv i universet, svarer han:

"Jeg har altid været fascineret af science-fiction og har nok 100 romaner stående på mine boghylder. Det forekommer mig utroligt, hvis planeten Jorden er det eneste sted i universet, hvor der er liv, men hvordan det liv så ser ud, er et godt spørgsmål. Og hvis vi har haft besøg fra det ydre rum, er det jo også fantastisk, at der ikke er taget nogle billeder, som dokumenterer det. Hvis man stiller sig op på Torvet på en markedsdag og glor op i himlen, går der ikke ret lang tid, før der er 50 mennesker, der mener, de har set noget," slutter han.

Engelske undersøgelser

SUFOI har kontaktet en række udenlandske kolleger i et forsøg på at få disse næsten 40 år gamle radarobservationer bekræftet på anden vis. Higher Executive Officer Nick Pope har været civilt ansat i Det britiske Forsvarsministerium siden 1985. Hans stilling i Forsvarsministeriet modsvarer den militære rang af major.

Fra 1991 til 1994 undersøgte og efterforskede Nick Pope engelske

ufo-rapporter i en afdeling under det engelske Air Staff. Afdelingen svarer i nogen grad til det tidligere ufo-undersøgelsesprojekt Blue Book under U. S. Air Force.

Nick Pope siger til SUFOI, at hans adgang til nye data og regeringsarkiver, overbeviste ham om, at ufo-fænomenet rejste alvorlige nationale sikkerhedsmæssige spørgsmål.

"Jeg fandt adskillige tilfælde, hvor ufoer var blevet sporet på radar, som igen førte til opsendelse af jagerfly. Der var også tilfælde, hvor ufoer havde været på kollisionskurs med privatfly. Alt dette fik mig til at mene, at en ikke-jordisk oprindelse ikke kunne udelukkes for nogle af observationernes vedkommende."

Rapport hos Britisk Forsvarministerium?

"Jeg er ikke længere beskæftiget med ufo-undersøgelser for regeringen, men har fortsat min interesse på privat basis," fortsætter Nick Pope. "Hvis der er udfærdiget en skriftlig rapport om radarsagen fra Færøerne (og Skotland) og viderësendt til Det britiske Forsvarsministerium, burde den være tilgængelig i en af de to åbne arkiver i Public Record Office i Kew. Referencerne er AIR 2/17527 og AIR 2/17982. Men jeg kan nu ikke huske, at jeg nogensinde har set referencer til en sådan sag i disse arkiver," slutter Nick Pope.

Nick Pope undersøgte i perioden 1991-1994 engelske ufo-rapporter i en afdeling under det engelske Air Staff.

Ikke i RADCAT

Englænderen Martin Shough har gennem en årrække indsamlet data om engelske radarsager i arkivet RADCAT. Han har også arbejdet sammen med David Clarke og gennemgået frigivne ufo-relaterede dokumenter fra Det britiske Forsvarsministerium.

Til SUFOI siger Martin Shough, at han ikke er stødt på materiale om en sådan sag fra Færøerne/Skotland og bekræfter, at den af seniorsergent Georg Sylvest Pedersen nævnte skotske lokalitet Buchan ligger nær Peterhead, Aberdeenshire. Der var tale om et atombombesikret underjordisk såkaldt Sector Operations Centre i det daværende britiske luftforsvarsystem.

Fra centret var der dækning af et 300 miles område af Nordsøen med andre radarer ved Boulmer, Staxton Wold, Patrington, Neatishead og Saxa Vord på Shetlandsøerne. Sammen med radarstationen på Færøerne gav disse stationer dækning af hele området, indtil de amerikanske radarer tog over og gav sammenhæng til SAGE-systemet, fortæller Martin Shough til SUFOI.

Alligevel radarbekræftelse?

SUFOI er af udenlandske samarbejdspartnere blevet gjort opmærksom på, at Dave Ledger fra UFO Scotland har berettet, at han i maj 1999 fik en henvendelse fra en forhenværende britisk radaroperatør, der i vinteren 1964-65 gjorde tjeneste ved RAF Saxa Vord på Shetlandsøerne. Radaroperatøren blev interviewet af Dave Ledger, der nedskrev beretningen. Den drejer sig om et stationært mål, der påkaldte sig operatørernes interesse, blev rapporteret videre og foranledigede to britiske jagerfly sendt på vingerne.

Det er endnu for tidligt at sige, om der er et sammenfald med seniorsergent Georg Sylvest Pedersens radarobservation fra Færøerne, men sagen vil nu blive gennemgået og forsøgt nærmere belyst. Forhåbentlig vil resultatet kunne bringes i næste nr. af *UFO-Nyt.*

Efterlysning

Flyveleder Hans Bødker, SUFOI's mangeårige fotokonsulent, beskæftigede sig i *UFO-Nyt* nr. 1/2001 i en glimrende artikel med nogle problemstillinger vedr. beretninger om ufoer på radar. Hans Bødker fortæller i sin artikel, at man sjældent hører om veldokumenterede radarobservationer fra højtudviklede lande som i Europa og USA. Fra Danmark kender Hans Bødker kun til nogle få, ja så få, at man ikke behøver en hel hånd for at tælle dem. Og dem har man efter Hans Bødkers opfattelse alle fundet en naturlig forklaring på.

SUFOI har gennem årene været i sporadisk kontakt med andre radaroperatører, der fra tid til anden har observeret mystiske ekkoer på deres radarskærme. Vi hører på *UFO-Nyts* redaktion meget gerne fra læsere med personlige erfaringer på dette felt – naturligvis med de begrænsninger der evt. kan være i detaljerne, selv efter at man har forladt sit job inden for Forsvaret.

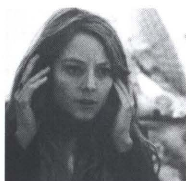
Særligt interessant ville det naturligvis også være, hvis nogen af læserne kunne bidrage med yderligere detaljer omkring seniorsergent Georg Sylvest Pedersens spændende oplevelser på Færøerne. ❑

Anvendte kilder:

Bornholms Tidende, 14. februar 2003
Korrespondance med:
- Færøernes Kommando
- Georg Sylvest Pedersen
- Jan Aldrich, Project 1947
- Nick Pope
- Martin Shough
UFO-Nyt, nr. 1/2001
Ole Henningsen: *UFOer på radar,* SUFOI 1974
Færøernes Kommando og andre institutioner på internettet:
www.frk.fo
www.sok.dk
www.fsnbor.dk
www.dpc.dk
www.metsupport.dk
www.fred.dk

Kosmisk støj kontra signaler fra ET

AF SETH SHOSTAK
SENIORASTRONOM
VED SETI INSTITUTE

Forestil dig Jodie Foster med lukkede øjne og et udtryk i ansigtet, som om hun keder sig. Hun sidder og lytter i sine hovedtelefoner til den dumpe rumlen fra kosmos. Forestil dig så Jodie 20 sekunder senere, da hun hører noget, der lyder, som om Boston Pops' slagtøjsgruppe går helt amok og spiller noget andet end resten af orkesteret. Jodie ved, at hun hører noget meget vigtigt: Der er aliens i røret!

Men hvordan kan hun være sikker på, at det er et intelligent signal, hun hører, og ikke blot en kosmisk dunken fra et naturligt objekt? Hvordan kan hun vide, at hun ikke blot hører en pulsars rytmiske tikken, en quasars susen eller måske skryden fra en molekylær gassky?

Fordi signalet lyder kunstigt, derfor.

Hvad betyder det? Universet er gennemsyret af elektromagnetisk stråling – fyldt med lys og radiosignaler fra en mængde objekter, der enten selv udsender eller videresender signaler. Hvordan opdager vi så et signal, der er udsendt af intelligente væsener? Hvordan definerer vi "kunstigt"?

Dette problem er godt kendt hos SETA, Search for Extraterrestrial Artifacts. Hvis en astronom fx bliver imponeret over at finde en gruppe på 100 stjerner arrangeret i et mønster på 10 gange 10 stjerner, vil han konkludere, at aliens stod bag konstruktionen. Men ikke alle kunstigt skabte genstande er så entydige. I årtier har Viking-sondens foto af "Marsansigtet" fået folk til at tro, at det var kunstigt skabt. Overraskende nok og på trods af fotos med høj opløsning er "ansigtet", som viser noget andet, stadig genstand for en heftig debat. Korncirkler er noget helt andet: Her er man ikke i tvivl om, at de er kunstigt skabte, debatten går på, hvem der har lavet dem.

Sidst i 1940'erne foreslog den sovjetiske ingeniør og science fiction forfatter, A.P. Kazantsev, at det berømte Tunguska meteor i 1908 (som fældede træer i helt op til 40 kilometers afstand og ristede 200 rensdyr) kunne have været et eksploderet atomdrevet rumskib fra en anden verden – hermed bliver det en sibirisk parallel til det påståede havarerede rumskib i Roswell, New Mexico 40 år senere. (Ikke-jordiske rumpiloter kan tilsyneladende foretage interstellare rejser. Det er landingerne, de har problemer med.) Men det har været svært at finde spor, der tyder på, at der skete en atomar ulykke ved Tunguska, og det er meget lettere at tro på og forstå, at klippestykker fra rummet kan eksplodere i atmosfæren og forårsage de skader, der opstod ved Tunguska.

Kunstigt skabte genstande, som direkte er i modstrid med teorier om intelligent oprindelse, er et meget kendt begreb hos SETI. I midten af 1960'erne fandt og katalogiserede radioastronomer hos Caltech en radiokilde, CTA-102, som vakte interesse hos forskere i USSR. Denne kilde ændrede sig tilsyneladende i løbet af 100 dage eller måske kortere tid. En så relativ hurtig ændring var, erklærede de sovjetiske forskere, resultatet af et velovervejet signal, og den berømte fysiker Nikolai Kardashev støttede yderligere forskning af CTA-102, som kunne rumme et højt udviklet samfund. Det viste sig, at CTA-102 er en quasar - ikke et kunstigt skabt radiofyr.

I 1967 fandt britiske radioastronomer nogle radiokilder, der udsendte meget regulære impulser. For sjov kaldte de dem LGMs: Little Green Men. Deres systematiske signaler så helt sikkert ud til at være mekaniske, og ikke naturlige. Endnu en gang var signalerne mærkelige, men ikke fra aliens. Astronomerne fra Cambridge havde opdaget nogle pulsarer.

Det er klogt at se på, hvad der helt præcist kan afsløre, at en pulsars regelmæssige hjerteslag ikke er kunstigt skabt.

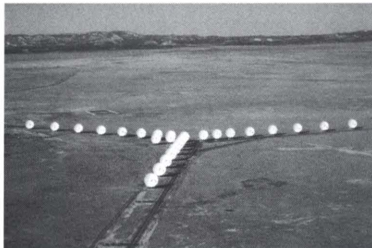
Udsendelsen foregår over et meget bredt frekvensområde. Udsendelserne lyder mere som den statiske støj, et lyn skaber, og er helt klart en meget dårlig måde at sende informationer på. Dertil kommer, at de uendelige, regelmæssige pulser ikke overfører informationer. Akkurat som en uendelig fløjtetone ikke er musik (undtagen måske for Andy Warhol), er en uophørlig tikken fra et ur ikke et budskab.

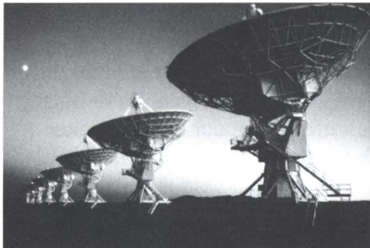
Inden for de forholdsvis få år, man har kendt til pulsarer, har man fundet dem overalt på himlen - et tegn på at de er naturlige medlemmer af den galaktiske familie og ikke fjerne samfunds forsøg på at komme i kontakt med os. Og sidst, men ikke mindst fandt astrofysikerne hurtigt frem til en mulig teori, som forklarede, at pulsarerne er kollapsede stjerner. Det forklarer ikke kun deres radio (og optiske) tikken, men forudsiger også, at de bliver langsommere.

Er flertydigheden i Cambridge-forskernes opdagelse en ting fra fortiden? Kan vore dages SETI-forskere øjeblikkeligt genkende et "kunstigt skabt" signal, når de finder det?

Jodie Foster hørte en rytmisk lydeffekt, som for hende var flertydig. Kort efter opdagede hendes SETI-team, at et gammelt tv-program var lagt ind i det modtagne signal. Dette slog klart fast, at signalet ikke blot var ikke-jordisk, men også interessant for os. Ingen usikkerhed her. Men scenariet skildret i filmen "Contact" kunne kun ske i virkeligheden, hvis de fremmede befandt sig forholdsvis nær på os.

Et rigtigt SETI-signal vil sandsynligvis være meget forskelligt fra dets fiktive modstykke. ❑

Very Large Array (VLA) består af 27 radioantenner i en Y-formet formation placeret ved San Agustin, 50 miles vest for Socorro i New Mexico. Hver antenne er 25 meter i diameter.

(Fotos: NRAO/AUI)

Kilde:

space.com/ *-for*

Dianas dødsulykke - det perfekte mord?

Verden gispede, da nyheden om prinsesse Dianas død kom. Selv om dødsulykken lammede verden i et par dage, gik der dog kun få timer efter ulykken, inden de første konspirationsteorier om Dianas død cirkulerede på internettet.

AF LARS BUGGE

I sommeren 1997 indledte Lady Diana en affære med den berygtede playboy Dodi Al Fayed. Hendes tidligere forhold havde hun altid forsøgt at skjule, men denne gang lod hun fotograferne komme tæt på. Det virkede som om, hun ønskede at udstille sin sommerflirt - måske for at provokere kongehuset og prins Charles, der nu så Camilla Parker Bowles offentligt - måske for at gøre sin hemmelige kæreste gennem to år Harsnnat Kahn jaloux. Dianas åbenhed over for fotograferne var imidlertid som at række fanden en lillefinger. Paparazzierne sværmede nu om Dodi og Diana, som de forfulgte uden nåde.

Om aftenen den 30. august 1997 kom Diana og kæresten ud fra Hotel Ritz i Paris. Her blev de opdaget af paparazzi-fotografer, der forfulgte parret for at få et godt billede. I en Mercedes S280 forsøgte chaufføren Henri Paul at køre væk fra de ivrige fotografer. Under den dramatiske flugt var hastigheden oppe på omkring 200 km i timen, men turen stoppede brat, da bilen kørte ind i en bropille i en motorvejstunnel.

Tre af bilens fire passagerer blev dræbt:

• Bodyguarden Trevor Rees-Jones overlevede. Rygtet siger, at han overlevede, fordi han som den eneste havde sikkerhedssele på. Men de tekniske undersøgelser tyder på, at ingen af de fire passagerer havde sikkerhedssele på. Selv husker han intet fra ulykken.

• Lady Diana var kortvarigt ved bevidsthed, og hun døde først af sine kvæstelser ved ankomsten til sygehuset 1 time og 43 minutter efter ulykken.

• Dodi Al Fayed blev dræbt øjeblikkeligt.

• Chaufføren Henri Paul blev ligeledes dræbt på stedet.

Efter ulykken kom det frem, at chaufføren Henri Paul havde haft en høj alkoholpromille, og at der var blevet indsat et stort beløb på hans konto få dage før ulykken. Konspirationsteoretikere gik i gang med at brygge teorier.

Motivet

Dianas død kom meget belejligt for det engelske kongehus - dette er udgangspunktet for konspirationsteorierne og mistanken om, at der kunne ligge en forbrydelse bag ulykken. Kort inden sin død havde Diana meddelt, at hun havde en nyhed, som ville overraske hele verden. Mange tror, at hun ville annoncere, at hun var blevet forlovet med Dodi.

Andre hævder endda, at Diana var gravid med Dodi. Et sejlivet rygte fortæller, at Diana tog sig til maven og kort før sin død fortalte vidnerne til ulykken, at hun var gravid.

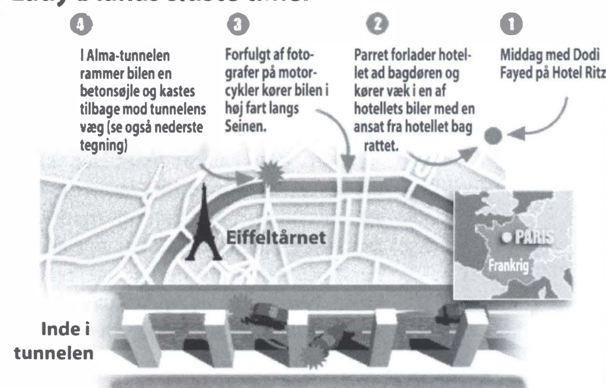
Uanset om Diana var gravid eller blot ville annoncere en forlovelse med Dodi, så ville det være et hårdt slag mod det engelske kongehus. Det engelske kongehus, med Prins Philip i spidsen, er stærke modstandere af Al Fayed familien, og en muslimsk stedfar til kronprinsen ville uden tvivl have rystet det i forvejen hårdt plagede engelske kongehus. Kongehuset og dermed MI6 (den engelske efterretningstjeneste) havde således et tydeligt motiv til at forhindre en alliance mellem den kommende konges mor og den berygtede muslimske familie.

En anden mistænkt er våbenindustrien, for Lady Dianas kamp mod landminer satte nemlig fokus på en branche, som helst holder sig skjult. Hovedmistanken samler sig dog om den engelske efterretningstjeneste. Forklaringerne på, hvordan det lykkedes dem at forårsage bilulykken er mange. To attentatteorier er dog særligt interessante.

Metoderne

• Det blændende lys: Vidner hævder at have set et meget stærkt, hvidt lys kort før ulykken. Det er baggrunden for en teori om, at der blev benyttet en flash-gun (lyskanon) til at blænde føreren af bilen med. Selv om det lyder som en fantasifuld forklaring, så findes der sådanne våben, som kan blænde modstandere i flere minutter. Det er en metode, som tidligere er

Lady Dianas sidste timer

(Grafik: Henrik Klinge Pedersen)

blevet brugt i attentatplaner, og en tunnel ville være det perfekte sted at blænde en chauffør. Teoriens største problem er imidlertid, at det centrale vidne bag teorien, Francois Levi, har en lidt blakket fortid, som gør hans vidneudsagn tvivlsomt.

• Den hvide Fiat: Da Henry Paul nærmede sig Alma-tunnelen, dukkede der pludselig en langsomtkørende Fiat Uno op. Fra undersøgelser af bilvraget ved man, at de to biler strejfede hinanden i høj fart - lige inden Mercedesen kørte ind i Alma-tunnelen. Det var måske årsagen til, at Henry Paul mistede kontrollen over bilen.

Den viden, man har om sammenstødet med den lille Fiat, er baseret på tekniske undersøgelser af den forulykkede Mercedes, for der var ingen vidner til sammenstødet. Undersøgelserne viste, at bilen var stødt sammen med en hvid Fiat Uno produceret mellem 1983 og 1989. Det franske politi indledte herefter landets mest omfattende biljagt nogensinde for at lokalisere den hvide Fiat. Men trods anstrengelserne lykkedes det aldrig at lokalisere bilen.

Konspirationsteoretikere mener, at den lille Fiat var blevet gjort tung med sandsække og havde til opgave at bringe den store Mercedes ud af kurs og forårsage ulykken. Nogle mener, at den hvide Fiat blev assisteret af en uidentificeret motorcyklist (som nogle vidner hævder at have set), hvorfra der blev affyret en flash-gun.

▶

Konspirationsteorier

Sporene

Motivet og de mulige metoder er imidlertid ikke teoriernes eneste byggesten. Der er en række ubesvarede spørgsmål og mærkelige sammentræf, som ifølge konspirationsteoretikere er vigtige spor i jagten på bagmændene. Hovedleverandøren af disse spor er Dodi Al Fayeds far, den kendte og berygtede forretningsmand Mohammed Al Fayed. Han er overbevist om, at MI6 stod bag mordet, og man kan følge hans kamp for at afsløre dette på hjemmesiden *www.alfayed.com.*

Mohammed Al Fayed, der bl.a. ejer Ritz Hotel i Paris og Harrods varehus i London, er millionær og bruger gerne sine penge i jagten på sønnens mordere. Bl.a. har han hyret en række detektiver og udlovet en enorm dusør for oplysninger, der kan føre frem til den hvide Fiat. Blandt de mange spor, han forfølger, er tre særligt interessante, nemlig James Andansons mystiske død, Henri Pauls blodprøve og den forsinkede ambulance.

James Andansons mystiske død

En af de detektiver, som Muhammed Al Fayed hyrede, var den anerkendte Peirre Ottavioli. I 1998 påstod han, at hans firma havde lokaliseret den hvide Fiat hos paparazzi-fotografen James Andanson. Han var en af de fotografer, der forfulgte Diana i Sydfrankrig, men angiveligt havde han ikke været i Paris på ulykkesnatten. Politiet fik tippet, overtog sagen og undersøgte James Andansons alibi, som bestod af en flybillet og et udlånsbevis på en lejebil. Politiet anerkendte hans alibi, bl.a. fordi undersøgelserne viste, at bilens hvide farve afveg en smule fra den, man søgte.

Mistanken mod James Andanson er imidlertid ikke forsvundet. Rygter om, at undersøgelsen faktisk havde vist tydelige spor fra ulykken, kom fra flere kilder.

I maj 2000 skete der noget, som atter rettede alles opmærksomhed mod James Andanson. Den 4. maj 2000 kørte James Andanson hjemmefra, og dagen efter fik hans kone besked om, at man havde fundet hendes mands lig i den udbrændte bil på et øde sted nær Montpellier. Her mener man, at han begik selvmord ved at brænde sig selv i sin bil - ikke den typiske selvmorders foretrukne valg. Kort efter Andansons selvmord blev der begået et indbrud i det billedarkiv, hvor han havde sine billeder.

Disse begivenheder er efterhånden blevet sagens vigtigste spor, for selv om det let kan forklares med en række tilfældige sammentræf, så må man give konspirationsteoretikerne ret i, at det er et utroligt sammentræf, at en paparazzi med en hvid Fiat dør i et mystisk selvmord, hvorefter hans arkiver gennemrodes.

Henri Pauls blodprøve

Blodprøverne fra Henri Paul viste ikke bare, at han var meget fuld. Prøverne havde også et meget højt indhold af kulilte. Den ene af de to prøver viste et indhold på 20,7%. Et så højt kulilteindhold i blodet ville medføre stort ubehag, og det er næppe sandsynligt, at Henri Paul ville have været i stand til at køre bil, hvis han havde haft så meget kulilte i blodet.

For konspirationsteoretikere er dette et bevis på, at blodprøverne ikke kan stamme fra Henri Paul. De mener, at prøverne er blevet ombyttet eller tilført alkohol, for at gøre Henri Paul til syndebuk for ulykken. Der har været givet flere andre forklaringer på det høje indhold af kulilte, bl.a. at det skulle stamme fra airbaggen, men det har både eksperter og Mercedes afvist. Derimod ville det høje indhold af kulilte delvist kunne forklares, hvis Henri Paul har røget, mens han kørte.

Lady Dianas bil ligger knust i Alma-tunnelen.

Den forsinkede ambulance

Diana ankom først til hospitalet 1 time og 43 minutter efter ulykken, og det på trods af, at hospitalet kun lå ca. 5 km væk. Til sammenligning gik der kun fem minutter, fra John F. Kennedy blev skudt, til han var bragt på hospitalet.

De franske ambulancer har mulighed for at behandle patienter undervejs, og derfor kan de finde på at stoppe undervejs. Alligevel har den forsinkede ankomst givet anledning til en række spekulationer, dels fordi der var tid til at foretage sig noget suspekt, dels fordi kritikere har hævdet, at Diana kunne være reddet med en hurtigere behandling.

En af de mere fantasifulde teorier fortæller, at tiden i ambulancen blev brugt til at give Diana en abort, fordi man faktisk ikke ønskede at dræbe Diana, men blot forhindre ægteskab og børn mellem Diana og Dodi. Ifølge denne teori gik aborten imidlertid galt, og man mistede Diana trods forsøg på genoplivning. Teorien støttes af nogle rygter, der hævder, at Diana faktisk var i live og frisk umiddelbart efter ulykken. Det fortælles, at der findes billeder, hvor hun står ved siden af den forulykkede bil, og at hun selv steg ind i ambulancen. Faktisk var det også, hvad nogle af de første nyhedsbulletiner fra ulykken fortalte.

Ifølge denne teori var det meningen, at Dodi skulle dø i ulykken, og konspirationsteoretikerne bag teorien hævder, at den første mand ved den forulykkede bil var en agent, der brækkede nakken på Dodi for at sikre sig, at han var død.

Konklusion

Konspirationsteoretikere og de uofficielle undersøgelser har peget på nogle konkrete mysterier, der savner en forklaring: Henry Pauls blodprøve samt den forsvundne Fiat og James Andansons mystiske død er alle forhold, som vækker mistanke om en forbrydelse.

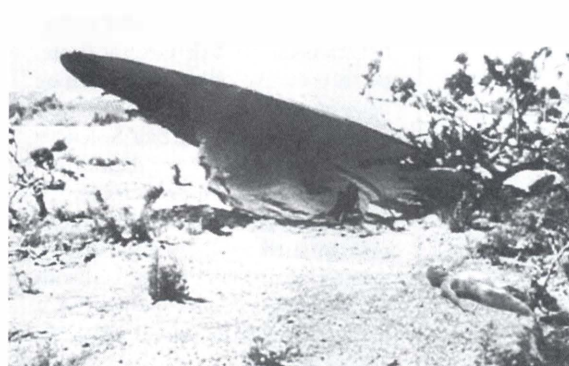
I deres iver efter at afsløre det skjulte attentat har Mohammed Al Fayed og konspirationsteoretikerne imidlertid overdramatiseret deres teorier med en række udokumenterede påstande, som har skadet deres troværdighed. Ikke desto mindre er det lykkedes dem at rejse solid tvivl om den officielle forklaring - særligt i England, hvor troen på, at MI6 kunne stå bag ulykken, er udbredt.

Trods de mange uafklarede spørgsmål, så tyder alt dog fortsat på, at der var tale om et uheld, udløst af høj fart og en alkoholpåvirket chauffør. Det er imidlertid et faktum, at MI6 havde både motivet og midlerne til at gennemføre et attentat mod Diana. Alene den omstændighed, at Dianas død kom meget belejligt for stærke kræfter i det engelske samfund, er nok til, at den officielle forklaring bør udfordres. ❑

Denne artikel er en smagsprøve fra bogen »Konspirationsteorier - 20 populære sammensværgelser« af Lars Bugge. Se annoncen for bogen, som udkom den 10. april 2003. Læs flere konspirationsteorier på www.ufo.dk

Første danske bog om konspirationsteorier

Blev Diana myrdet? Er AIDS fremstillet af mennesker? Hvad er Gedesugeren? Hvem sænkede Estonia? Det er blot nogle af de spørgsmål, som »Konspirationsteorier - 20 populære sammensværgelser« behandler. Selvfølgelig er de klassiske konspirationsteorier om John F. Kennedy, Månelandingen og Roswell også med. Bogen løser ikke mysterierne, men præsenterer fakta, så læseren selv kan drage sine konklusioner.

Bogen fortæller om begivenhederne bag de berørte konspirationsteorier, og den fremlægger de spor eller omstændigheder, som konspirationsteorierne bygger på. Ofte er sporene mere konkrete, end man tror: Hvorfor er der en stavefejl på Elvis' gravsten? Hvorfor hvirvlede månelandingsfartøjet ikke støv op? Hvor er resterne af det fly, som blev fløjet ind i Pentagon 11. september? Hvorfor står tallet 666 på alle stregkoder? Hvordan kunne Robert F. Kennedy blive dræbt af et skud bagfra, når han blev angrebet forfra?

Dette er den første bog om konspirationsteorier på dansk - og den er blevet godt modtaget af pressen. Bogen blev bl.a. anmeldt i *Go' Morgen Danmark* (TV2) den 11. april.

»...den er festlig læsning...« (*Ekstra-Bladet*, 17. april 2003)

»Konspirationsteorier - 20 populære sammensværgelser« blev udgivet af SUFOI den 10. april. Forfatteren Lars Bugge har tidligere udgivet historiske bøger på Gyldendal og Aschehoug. Med udgivelsen sætter SUFOI og Lars Bugge fokus på nogle af de fascinerende, underholdende og uhyggelige teorier, der udfordrer den officielle sandhed.

Der er en hjemmeside knyttet til bogen på **www.ufo.dk**. Her kan man læse om flere konspirationsteorier - både kendte og ukendte - paranoide og sandsynlige.

»Konspirationsteorier - 20 populære sammensværgelser« er på 42 sider i A4 format og gennemillustreret.

Pris kr. 88,-

Bestillingsseddel

Konspirationsteorier - 20 populære sammensværgelser

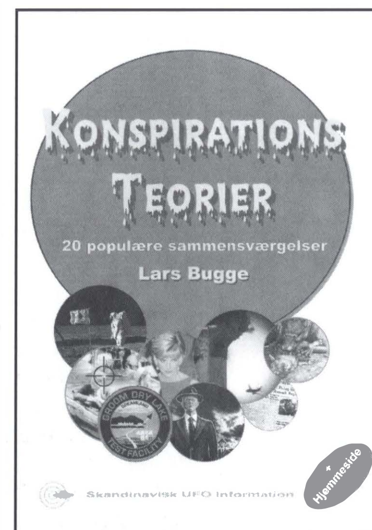
Hermed bestilles:

_____ stk. »Konspirationsteorier - 20 populære sammensværgelser« (bestillingsnr. B-045)

Navn: ______________________________

Adresse ______________________________

____

Kuponen sendes til **SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte**, og vi sender straks et girokort.
Porto/ekspeditionsgebyr er kr. 19,00.
Bogen kan også bestilles på **www.ufo.dk**

Ufoer på SOHO-billeder?

NASA har måttet dementere ufo-fotos, som angiveligt skulle være taget af rumsonden SOHO.

AF OLE HENNINGSEN
FOTOS: NASA

I årenes løb har man kunnet stifte bekendtskab med de utroligt flotte og informative billeder af Solen og dens omgivelser taget af SOHO. Solsatellitten fotograferer Solen kontinuerligt og leverer data til ESA og NASA. På det seneste er der dukket en række internetsider op samt artikler i adskillige tidsskrifter, hvor man gør opmærksom på, at satellitten også har leveret optagelser med en masse uidentificerede ting på.

'UFO' on NASA camera

By TIM UPTON

WASHINGTON: The object is certainly unidentified and appears to be flying.

UTTERLY ALIEN: The image investigators say shows a UFO.

Dansk deltagelse

SOHO er et internationalt samarbejdsprojekt mellem europæiske ESA og amerikanske NASA.

Det danske firma Alcatel Denmark Space har udviklet og leveret effektfordelingsenhederne til satellitten, ligesom Astronomi-gruppen ved Institut for Fysik og Astronomi (IFA), Aarhus Universitet, deltager i de helioseismiske undersøgelser af Jordens indre.

SOHO's instrumenter har i årenes løb leveret banebrydende nye informationer om en lang række forskellige fysiske processer i og omkring Solen. Desuden har SOHO virket som en slags vejrsatellit for rumvejr. Ved at registrere og måle Solens aktiviteter, udbrud m.v., har det bl.a. været muligt at forudsige den mulige effekt på satellitter i bane omkring Jorden samt magnetiske forstyrrelser, herunder nordlysfænomener.

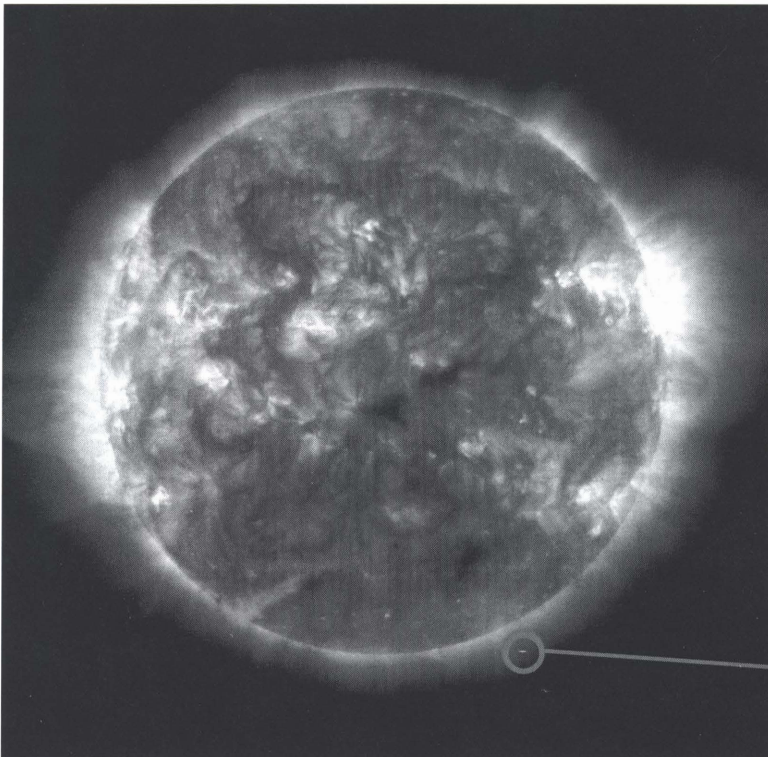
Ufo-billeder generer NASA

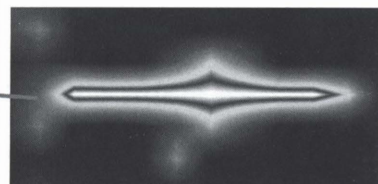
Lige siden opsendelsen har en række fantasifyldte ufo-interesserede rundt om i verden "set ufoer" i visse af SOHO's billeder fra rummet. Rumforskerne er vant til alverdens uhyrlige påstande om ruinbyer og sågar det kendte ansigt på Mars. Men på det seneste er påstandene om SOHO's ufo-billeder blevet så vilde, at NASA har set sig nødsaget til at tage til genmæle og forklare, hvad man i virkeligheden ser på billederne.

Det var især efter, at BBC og andre fremtrædende medier i starten af 2003 hoppede med på vognen og bragte et af SOHO's ufo-billeder, at forskerne havde fået nok.

Norsk solforsker

En af de videnskabsmænd, som tog til genmæle, var den norske solforsker Pål Brekke, der er ansat af NASA og med i ledelsen af SOHO-solforskningsprojektet. Pål Brekke har derfor sammen med øvrige SOHO-forskere etableret hjemmesiden: http://soho.nascom.nasa.gov/hotshots/2003_01_17/

Et SOHO-billede af Solen. I cirklen, som skimtes nederst til højre, er der en mikroskopisk "ufo", som ved hjælp af lidt billedbehandling kan blive til noget mystisk.

På denne NASA-hjemmeside forklarer man, hvad det er for helt naturlige ting, der ofte kan ses på SOHO's billeder.

Planeter og kometer som ufoer

Der er ofte tale om nogle af vore naboplaneter, der ses tæt ved Solen og derfor kommer med på SOHO's transmissioner af billeder til Jorden. På grund af deres store lysstyrke kan de ligne planeten Saturn. Dette har så fået gang i påstandene om fotografering af hidtil uopdagede Saturn-lignende planeter.

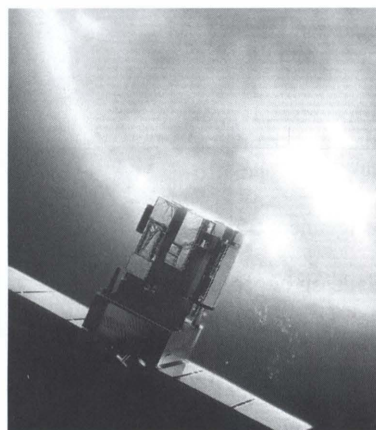
Til andre tider er det kometer, som bevæger sig over billedfeltet i deres bane om Solen eller ligefrem styrter ned på Solen.

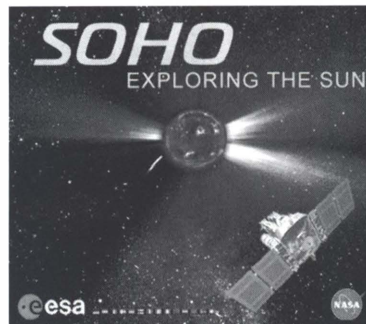
Software-problemer i forbindelse med offentliggørelsen på internet kan producere "ufoer" på de færdige billeder. Småpartikler fra isoleringsmaterialet på satellitten, støvpartikler, mikrometeoritter m.v. er andre ting, som kan dukke op på billederne. Endelig er der tale om højenergipartikler - kosmisk stråling - der frembringer "spor" i de digitale kameraer i satellitten.

SOHO-ufo i australsk avis

Den australske avis Perth Sunday Times bragte i januar et SOHO-billede under overskriften "'UFO' på NASA kamera".

Der var tale om et SOHO-billede, som der efterfølgende var blevet manipuleret med. SOHO-forskerne viser derfor detaljeret på hjemmesiden, hvor nemt det er at fabrikere en ufo ved hjælp af de offentligt tilgængelige billeder fra SOHO-satellitten. Ved meget kraftig forstørrelse af det digitale

satellitfoto og efterfølgende simpel behandling på en computer i et almindeligt billedbehandlingsprogram som fx Adobe Photoshop kan enhver skabe sit eget ufo-foto fra rummet. Men det bliver det jo ikke mere virkeligt af.

Stor interesse for virkeligheden

Solforskeren Pål Brekke fortæller, at da det blev kendt via tv-stationen og netstedet MSNBC, at SOHO-folkene var gået på nettet med de korrekte oplysninger om disse SOHO-billeder, gik siderne i knæ, da mere end 100.000 netsurfere prøvede at komme ind og kigge med. ❑

Solsatellitten SOHO (Solar and Heliospheric Observatory) blev opsendt den 2. december 1995 fra Kennedy Space Center. Nogle måneder senere nåede satellitten sin endelige bane omkring Solen i nærheden af det såkaldte L1 punkt, hvor Jordens og Solens tyngdekraft ophæver hinanden.

I Bigfoots fodspor

I sommeren 1958 dukkede der kæmpestore fodspor op ved et vejbyggeri i Humboldt, Californien. De mystiske fodspor tiltrak mange nysgerrige og gav næring til gode historier om Bigfoot. Berømmelsen kom et år senere i en artikel i *True Magazine*.

Den 26. november 2002 døde Ray Wallace, 84 år gammel. Kort efter afslørede hans familie, at Wallace var manden bag fodaftrykkene i Humboldt. Ray og broderen Wilbur havde lavet fodsporene med et sæt, hjemmelavede træsandaler.

Dale Lee Wallace sidder med de originale træsandaler, som hans onkel Ray Wallace brugte til at lave Bigfoot-spor med i 1958.

Det var ment som en practical joke, men, som det er set før, blev spøgen til alvor – så det var håbløst at trække i land.

Ray Wallace sættes også i forbindelse med andre Bigfoot-sager og fotos, ligesom han selv yndede at fortælle om sine møder med Bigfoot. Wallace indrømmede aldrig offentligt nogen af sine svindelnumre. Meget tyder på, at han betragtede myten om Bigfoot som en god mulighed for at fortælle historier og få lidt sjov.

Ray Wallace er naturligvis ikke ophavsmand til alle Bigfoot-historier i Californien – og uanset afsløringen af hans svindelnumre lever myten videre. Se blot på: http://forums.delphiforums.com/sasquatchnw/ ❑

/kmh

En af de mest berømte filmoptagelser af Bigfoot blev lavet af Roger Patterson den 20. oktober 1967 i bjergkløften Bluff Creek i Californien. Ray Wallace havde fortalt Patterson (som ville lave en dokumentarfilm om bigfoot), hvor præcis han kunne filme bigfoot. På sine gamle dage fortalte Wallace, at Pattersons film var fup, og at han vidste, hvem der spillede Bigfooten på filmen.

SUFOIs Historie 1975 - 2000

Den gennemillustrerede beretning om SUFOIs aktiviteter gennem mere end 25 år. Det arbejde, der for alvor bragte ufoer på avisernes forsider som et fænomen, der skulle tages alvorligt.

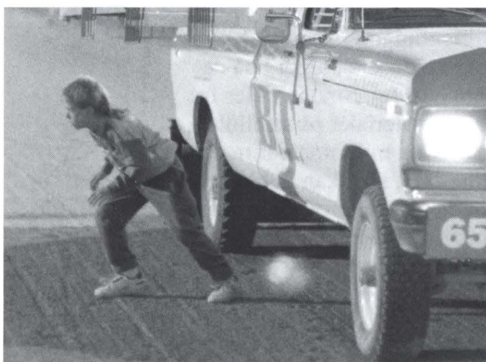

Det er 240 siders ufo-historie, foreningshistorie og personhistorie.

Bogen er redigeret af Per Andersen, der selv har været aktiv i SUFOI siden 1976, herunder 12 år i den daglige ledelse.

Bogen gennemgår i 7 omfattende kapitler ufo-sagen i Danmark:

- Kapitel 1: SUFOIs ledelse, skiftende målsætninger, visioner, kampen mod FUFOS, uenigheder i ledelsen, emneår, økonomisk udvikling, intern kommunikation og administration.
- Kapitel 2: Indsamling af observationsberetninger, alarmcentral, rapportcentral, alarmkæde, observationsøvelser, rapportskema, samarbejde med andre grupper, kurser for rapportoptagere, SUFOIs rapportgruppe, officielle samarbejdspartnere, observationsstatistik.
- Kapitel 3: De mest spændende ufo-sager og ufo-fotos igennem 25 år - og SUFOIs ofte overraskende undersøgelser af dem.
- Kapitel 4: *UFO-Nyts* udvikling, udgivelse af andre blade og bøger, SUFOIs kongresser, udstillinger, offentlige møder.
- Kapitel 5: Reklamekampagner, SUFOIs deltagelse i radio- og tv-programmer.
- Kapitel 6: Lokale ufo-grupper, årlige ufo-seminarer, SUFOIs samarbejde med udenlandske organisationer, deltagelse i internationale grupper og arrangementer, UFO Fondet af 1979.
- Kapitel 7: SUFOIs forskning og efterforskning, Projekt Ufodata, Projekt Padur, Projekt Port, SUFOIs detektor.

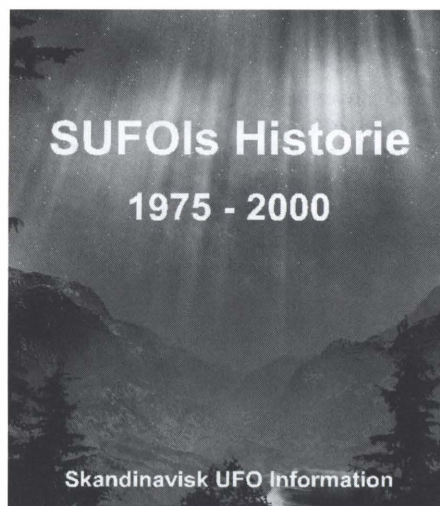

Mere end 150 illustrationer - de fleste i farver. Omfattende indeks.

Leveres i to udgaver:
Cd-udgave med bogen i pdf-format................................. **kr. 220** (SUFOI medl. **kr. 120**)
Komplet bogudgave (ringbind) incl. cd........................... **kr. 580** (SUFOI medl. **kr. 380**)

Bestillingsseddel

SUFOIs Historie 1975 - 2000

Hermed bestilles:

_____ stk. "SUFOIs Historie" som cd-udgave (bestillingsnr. CD-007)

_____ stk. "SUFOIs Historie" som bog-udgave (incl. cd) (bestillingsnr. B-044)

Navn: ______________________________

Adresse ______________________________

____

( ) Jeg er medlem af SUFOI/abonnent på UFO-Nyt

Kuponen sendes til **SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte**, og vi sender straks et girokort. Porto/ekspeditionsgebyr er kr. 19,00. Bestilling kan også ske på **www.ufo.dk**

Der var engang ...

Redaktionen har modtaget disse observationsberetninger fra Kurt Haurvig Juhl i Pandrup. Teksten er et uddrag af et kapitel, som skal indgå i en bog, han arbejder på.

Min første uforklarlige observation fandt sted i 1952. Med det danske skib "Vedby" var vi på vej op langs Floridas kyst, bound for New York. Om aftenen stod jeg på skibets agterdæk og snakkede med to andre ombordværende. Jeg stod med front mod kølvandsstriben, som de to vendte ryggen til.

Med ét så jeg en lysende genstand komme farende fra det mørke himmelrum og eksplodere ude i horisonten. Jeg råbte: "Se der!"

Begge vendte sig hurtigt om, men da havde mørket igen sænket sig.

Det var en klar, stjernefyldt nat. Vi stirrede alle tre ud over det mørke hav, da ser vi en anden lysende genstand komme svævende hen over vandet. Den standsede og stod stille i luften. For mig at se kunne det udmærket være på det sted, hvor den første genstand tilsyneladende var eksploderet.

Et øjeblik stod nummer to helt stille. Så fløj den op mod himlen med en fantastisk hastighed og forsvandt i stjernevrimlen.

Vi var alle tre åndeløse. Vi gik ind på mit kammer og fandt blyant og papir frem. Vi måtte finde en forklaring på det, vi havde set. Vi skrev alle kendte genstande op, lige fra vejrballoner til helikoptere, men intet af det kunne give en forklaring på vor observation.

Der var ingen lyd overhovedet, men det mest gådefulde var den hastighed, som genstand nummer to forsvandt med, helt uden for proportioner.

Hele resten af natten lå vi alle tre oppe på solsejlet og studerede stjerner, mens vi håbede på igen at se noget usædvanligt, hvilket dog ikke skete. Vi blev enige om ikke at nævne oplevelsen for nogen. Vi frygtede at blive til grin.

Det skete dog alligevel. Det er ikke nemt at bevare den slags som en hemmelighed. Og vi blev ikke til grin, næsten tværtimod. En af styrmændene fortalte, at han, når han havde aften- og nattevagt på broen, adskillige gange havde set op til syv lysende ufoer fare hen over himlen med en fantastisk fart. At vi åbnede os, gav også ham lejlighed til at fortælle om egne observationer.

Denne oplevelse fik mine tanker til at gå et godt stykke tilbage i tiden. Min far var slagter. Han tog ofte ud på gårdene som hjemmeslagter og slagtede for bønderne. I en tidlig alder tog jeg med ham. Vi var på en gård nogle kilometer nord for Haderslev. Far var endnu inde på gården, og jeg stod ude ved det levende hegn lænet op ad min cykel.

Pludselig hørte jeg en mærkelig, snurrende lyd. Jeg kikkede ind gennem buskene og så en mærkelig genstand lette inde på marken og forsvinde bag hegnet på den modsatte side. For mig var det et absolut "uidentificeret objekt", men om det havde noget med flyvende tallerkner at gøre, kan jeg ikke sige. Min alder og erfaring taget i betragtning kan der havde været tale om flere ting, ikke mindst når jeg nævner, at det skete kort før Anden Verdenskrigs udbrud. Men ultralette fly kendte man under alle omstændigheder ikke på det tidspunkt.

Da russerne sendte den første Sputnik ud i rummet, var jeg hjemme på ferie fra søen. For de fleste af os jævnaldrende havde begivenheden ikke meget med politik at gøre. For os var det det første spæde og spændende forsøg på at erobre universet. Det var herligt og næsten ufatteligt. At stormagterne så det på en anden måde, gik vi ikke så højt op i.

Det var næsten livsnødvendigt at se den lille genstand, hver gang der var lejlighed til det. Det var muligt, ikke alene at se Sputnikken, men også noget af den raket der havde sendt den ud i omløb.

En aften, hvor det ikke havde været muligt for mig at følge den seneste rundtur, kom en af mine kammerater og fortalte, at han sammen med andre havde set ikke mindre end 22 Sputnikker lige efter hinanden. Jeg lo, men fik senere opklaret, at ikke mindre end otte andre havde gjort den samme observation. Så tog interessen for alvor fart, og det kunne betale sig. Vi forlagde vor residens til tømmerpladsen nede ved havnen efter mørkets frembrud. På stedet var der tilstrækkeligt mørkt til, at vi kunne se aften- og nattehimlen klart og tydeligt.

Vi søgte så vidt muligt ikke at påvirke hinanden. Under visse omstændigheder er det ikke vanskeligt at påvirke et menneske til at tro, at en stjerne bevæger sig og lignende. Vi så noget så godt som hver eneste aften, to eller tre matlysende objekter, der bevægede sig hen over den mørke himmel.

En aften fløj et objekt meget lavt ind over byen. Vi bildte os selv ind, at vi havde set lysende vinduer, hvilket meget vel kunne have været tilfældet.

En af observationerne kom, meget mod vor vilje, i den ene af de stedlige aviser "Sønderjyden". Omkring en snes lysende objekter, hver især ikke større end et knappenålshoved, kom farende fra nord mod syd med en enorm hastighed. Efter sådan noget som ti minutter gentog fænomenet sig, stadig i nord-sydlig retning. Det skete syv-otte gange. Det virkede næsten, som om det var de samme objekter, der tog turen Jorden rundt, hvilket deres hastighed sådan set godt kunne vise.

Jeg nævnte oplevelsen over for en ung journalistelev af mit bekendtskab. Det resulterede i en forsideartikel med følgende overskrift: "Hundreder af Flyvende tallerkner set over Haderslev havn!"

En helt klar aften, da jeg var på vej fra banegården til mit hjem, stod månen usædvanlig klar og stor på himlen. Da jeg kikkede op mod den, så jeg noget, der lignede en aflang røgsky på den ene side af månen, og en tilsvarende, men helt rund sky på den modsatte side. At jeg ikke var den eneste, der gjorde denne observation, blev klart for mig den næste dag, da den blev nævnt i aviserne. Her skal læseren stadig tænke på, at det skete sidst i halvtredserne.

▶

Læserne skriver

Mange år senere skulle jeg komme til at opleve endnu et fænomen, absolut helt uventet. Sammen med min familie boede jeg i Kås i Nordjylland. En aften var min svigermor og min svoger på besøg. Sammen med min kone sad vi ved kaffebordet, da vores hund - en lille pomeranian med navnet Smut - blev urolig og ville ud. Jeg førte ham ud i snoren. Det var mørkt og blæsende. Forrevne skyer jog hen over himlen. Jeg kikkede opad uden at vente at se noget overraskende. Mellem et par af skyerne var der en stribe mørk himmel. Jeg kneb øjnene sammen, da jeg fik øje på en rund, mørk genstand på størrelse med fuldmånen. Det gik op for mig, at den stod helt stille. Skyerne jog af sted over den.

Jeg hentede omgående de tre andre fra kaffebordet. Da vi kom ud, kunne jeg i begyndelsen ikke få øje på objektet igen. Det var min svoger, der først så den. På det tidspunkt viste det sig at være to lige store genstande, der stod umiddelbart ved siden af hinanden. Kikkerten blev hentet, men den afslørede ikke andet, end det vi kunne se med det blotte øje. Efter nogen tid vendte vi tilbage til kaffebordet.

Da jeg flere timer senere kørte min svigermor og min svoger hjem, stod de to objekter stadig på himlen. Efter denne oplevelse undrede det mig bagefter, hvorfor jeg ikke havde ringet til for eksempel flyvestation Ålborg og fortalt dem om min observation, altså mens objekterne endnu var at se. ❑

Hvad var det, mine forældre og jeg så?

Jeg sender Dem hermed en oplevelse, som De kan rundkaste i Deres blad, hvis det ellers har interesse og kan bruges til noget.

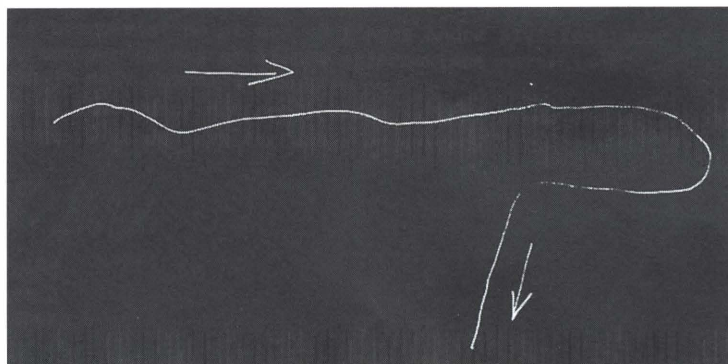
Jeg vil beskrive en hændelse, som foregik for mange år siden. Jeg er i dag 65 år, og dette foregik, før jeg blev konfirmeret - dvs. at tidspunktet for denne begivenhed foregik i slutningen af fyrrerne og i begyndelsen af halvtredserne. Jeg har desværre glemt årstallet.

Stedet er ude på landet ved en lille landsby kaldet Vigsnæs liggende paa Lolland ved Guldborgsund.

Efter et aftenbesøg hos en nabo spadserede mine forældre og jeg de ca. 2 km hjem til mine forældres gård. Det var en kold frostklar nat med tindrende stjerner og hen på efteråret - såvidt jeg husker, og klokken har vel været lidt efter midnat 00.30 eller så - og vi havde spadseret i ca. 10 til 15 minutter på landevejen mod Sakskøbing - en købstad der ligger ca. 11 km borte - og retningen, vi gik i, var stik mod syd.

Jeg skylder at fortælle, at der var frit udsyn til alle sider, og at vejret var koldt og klart og helt vindstille, og der var ikke en lyd at høre - men det var jo også før den tid, hvor der kom traktorer, biler og jetfly til at bryde stilheden.

Medens vi spadserede på vejen, så tonedes der et lys på himlen, ligesom der blev trykket på en kontakt. Lyset eller lyskilden trak i rasende fart et spor hen over himlen oppe mellem stjernerne. Sporet blev til på ca. 1 til 2 sekunder. Så forsvandt lyskilden igen, som om der blev trykket på en kontakt, og lyset blev slukket eller brændte ud.

Observatørens tegning af det mystiske stjerneskud set for over 50 år siden.

Lyset eller lyskilden kom jagende ind over himlen fra øst mod vest på den sydvestlige himmel - højden var ca. 45 grader - så vi kunne uden vanskelighed se lyset, uden at vi skulle løfte hovedet og stirre. Der var ikke en lyd at høre, medens det foregik.

Den afstand, som lyskilden tilbagelagde oppe på stjernehimlen, må have været enorm – ca. 2 håndsbredder målt i strakt arm - og det så ud til at være højt oppe på himlen.

Som sagt så efterlod objektet et klart, tydeligt hvidt lysspor, som blev stående på himlen i ca. 7 til 10 minutter, før det begyndte at blegne og svinde bort. Lyssporet blev stående samme sted på himlen. Det forandrede ikke størrelse eller begyndte at flade ud som sporet efter et jetfly.

Selve lyssporet var ikke lige eller buet, men underligt krøllet - nærmest som kunne man forestille sig en meget lang, hvidglødende metaltråd - altså ligesom om det objekt, der lavede lyssporet, må have slået nogle gevaldige slag ud og ind - for lyssporet var krøllet og endte med at foretage et 360 graders sving lidt retur og derpå et lodret dyk ned mod jorden i et 90 graders sving.

Jeg har af og til tænkt på, hvad det kunne være for noget, vi så den nat. Jeg kan huske, at min mor sagde, at det var et stjerneskud, og så skulle vi ønske - og så blev der ikke sagt mere, og vi fortsatte med at spadsere resten af vejen hjem.

Med venlig hilsen
E.H.L.
4862 Guldborg L.

(brevskriveren har ønsket at være anonym her i UFO-Nyt)

❑

Kørte gennem mystisk lys!

Via postboksen (SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte) har vi modtaget et brev fra en kvinde på 50 år. Hun havde en meget interessant observation i 1970'erne:

"En gang mellem 1975 og 1979 - jeg tror det har været i 1977. Det må have været om efteråret - september eller oktober. Klokken har været mellem 21.45 og 22.30. Stedet er ca. 2 km. nordøst for Agerskov i Sønderjylland.

Jeg var på vej hjem fra aftenskole i Haderslev til mit daværende bosted i Agerskov. Mellem Rangstrup og Agerskov ligger der en lille skov eller stort krat på omkring 100 meter i længden, hvor landevejen går lige igennem. Jeg ved ikke om den stadig er der?

Jeg kommer kørende fra Rangstrup, da jeg i området omkring Agerskov (landevejen er næsten lige på den strækning) ser noget, der ser ud som en skovbrand - det lyser kraftigt, flakkende orangerødt op mod himlen. Jeg overvejer at vende bilen og finde andre ruter, men gør det ikke.

Mit hjerte sidder på nuværende tidspunkt helt oppe i halsen, og ingen andre biler eller lignende er at se.

Jo tættere, jeg kommer, jo mere orangerødt, flakkende lys. Kan nu se, at det ikke er nogen brand. Sætter farten betydeligt op, jo tættere på jeg kommer og suser ind i 'skoven' med over 120 km/t.

Inde i 'lyset' står tiden ligesom stille – eller sagt på en anden måde - det hele foregår i slow. Når jeg tænker tilbage, foregår det hele som i en slags døs. Jer ser KUN det orangerøde lys, da jeg kører igennem.

Jeg kører ud af 'skoven' og fornemmer, at det går meget langsomt. Farten er nu nede på omkring de 40 km/t i 4. gear. Ser det, da bilen begynder at 'hoste', fordi jeg stadig træder speederen i bund, og bliver nødt til at koble ned i gear. Tænker først senere på, hvad der kan forårsage så hurtig en nedbremsning uden min påvirkning på så kort et stykke.

Skynder mig at køre de sidste 3 km hjem, men ser af og til i bakspejlet. Det orangerøde lys er der stadig. Jeg er vel inderst inde bange for, at det skal følge efter.

Vel hjemme og ude af bilen kan jeg stadig se det orangerøde skær på himlen. Inde på mit værelse kigger jeg ud af vinduet, og alt er sort. Det er væk, og der er højst gået 2 min., siden jeg stod ud af bilen.

Jeg har tit senere tænkt på, hvad det kunne være. Har fortalt enkelte om oplevelsen. De fleste ryster på hovedet og mener, jeg har været træt. Men jeg ved, hvad jeg så og oplevede!

Jeg er i dag 50 år - kvinde og har aldrig taget stoffer eller lignende. Jeg var pinlig ædru pågældende aften.

Spørgsmålet, der mange gange 'banker på', er: Hvad var det for et lys, jeg kørte igennem for omkring 25 år siden. Kom jeg til sådan et lys i dag - ja så vendte jeg om, uanset hvor jeg var!" ❑

»... Den lignede nærmest toppen af en gammel Nilfisk støvsuger...«

4060 Kirke Såby, 5. maj 1995

Efter at have set jer i MorgenTV har jeg besluttet at indsende en beretning, hvilket jeg har tænkt på mange gange, men aldrig fået gjort.

Min mand og jeg spise frokost ude i haven, og på et tidspunkt rejste min mand sig for at hente noget inde i huset, og jeg sad og slappede lidt af tilbagelænet i stolen. Mens jeg sad der, betragtede jeg „noget" oppe i luften og tænkte dovent: Det var da en sjov helikopter. Den lignede nærmest toppen af en gammel Nilfisk støvsuger. Så sad jeg og kiggede på den i vel 20-30 sek., hvorefter jeg sprang op af stolen, og tænkte: Hvad er det du kigger på?, for der var ingen lyd på, og den var så lavt nede i horisonten, at den var at betragte mellem de to nederste ledninger mellem vores gadelyslamper, altså vel en 30-40 grader over jorden, og ikke mere end nogle hundrede meter væk og over den sydlige himmel.

Det gik pludselig op for mig, at det absolut hverken var en helikopter eller et fly, for vi har så tit fly ind over os fra Roskilde Lufthavn, så jeg ved, hvor langt væk vi kan høre de små fly.

Jeg råbte på min mand, at han skulle komme ud med kikkerten, men han nåede kun at se den med det blotte øje, for pludselig lavede den en 90 graders drejning mod øst og flyttede sig lige så hurtigt, som vort øje kunne opfange den.

Vores genbo kunne høre os snakke højt om det ude i haven, så hun spurgte selvfølgelig, hvad det var, og vi stod helt ophidsede og fortalte hende det. Pludselig kom den til syne igen lige over vores genbos hus i den nordlige retning, og jeg råbte: "Der er den, der er den!"

Nu så vi den alle tre. Den lignede igen denne „Nilfisk top", var meget, meget lavt nede, og pludselig nærmest tiltede den, så vi kunne se bunden, men da blev formen pludselig langagtig og trekantet at se på, og den fløj lydløst meget langsomt hen over kanten af vores udstykning i retning nord mod syd.

Den fløj så lavt, at vi alle nærmest råbte i kor: Nu lander den! Hvor lander den? - da den forsvandt ude af syne bag hustagene i den del af vores udstykning, der vender mod syd.

Hele forløbet havde min mand denne gang fulgt i kikkerten, og han fortalte, at den nærmest var brunlig i denne trekantlignende bund og så massiv at se på, at han faktisk ikke kunne beskrive materialet, men den tætteste beskrivelse var "en meget brun, finharvet jord", for den havde nærmest en „opkrattet" bund i længdegående striber, men stadig det der meget massive materiale at se på.

Vi har rigtig mange gange talt om, at vi gad vide, hvad det var, vi havde set, og om der den dag var en prøveflyvning af de nye lavtgående, amerikanske fly, og at der måtte være andre, der havde set det, da det var af to omgange, og netop fordi det gik så lavt, men totalt lydløst og ingen lys at se, men det var selvfølgelig også solskin fra en skyfri himmel. ❑

(Observation indberettet på www.ufo.dk)

Boganmeldelse

Virkelighedens X-files

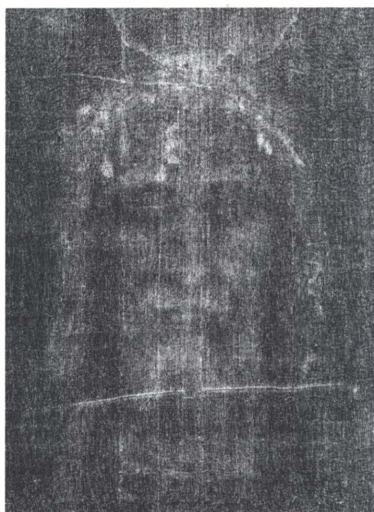
AF KIM MØLLER HANSEN

Joe Nickell er forhenværende leder af et detektivbureau m.m., ph.d. i engelsk og nuværende Senior Research Fellow hos Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal (CSICOP) - den amerikanske organisation, der tager al mystik og overtro ved vingebenet.

I mere end 30 år har Nickell undersøgt påståede paranormale hændelser - ikke fra skrivebordet, men ved at besøge mystiske steder, interviewe clairvoyante, udføre eksperimenter etc.

I bogen *Real-Life X-Files* gennemgår han 40 paranormale sager, fx spontan selvforbrænding (spontaneous human combustion, SHC), clairvoyante personers evne til at hjælpe politiet med at opklare forbrydelser, poltergeistfænomener, spøgelsesfotos, søslanger, ufo-kulte, Roswell-obduktionsvideoen og Roswell-legenden, Kennedy-forbandelsen, The Devil's Footprints, grædende madonnabilleder, stigmata (sårmærker på hænder og fødder), ånde-malerier, sigøjnernes spådomsevner, "magnetiske" bakker, mælkedrikkende gudestatuer, alien implants (genstande i ufobortførte), spiritisme, skatten på Egeøen, korncirkler, hjemsøgte kroer, på sporet af snakeoil og anden naturmedicin, spøgelsesskibe, aurafotografering og Jesu ligklæde.

De 47 kapitler er alle velskrevne og med et overskueligt omfang, forsynet med fyldige litteraturlister og noter. Nickell skriver særdeles veloplagt. Han er på hjemmebane og går til hvert mysterium med sund skepsis og stor grundighed. Selv om han ikke tror på overnaturlige evner, dømmer han ikke folk på forhånd. De skal have lov til at fremføre deres sag, hvorefter Nickell så videnskabeligt som muligt forsøger at efterprøve påstandene. Fx overværede Nickell i 1996 et Mark Walberg Show, hvor gæsterne var to clairvoyante personer. Den ene var Ron Bard, som påstod, at han havde hjulpet politiet med at opklare 110 mordsager og finde 150 forsvundne børn. Bard fremhævede den sag, som han huskede som sin mest vellykkede: To myrdede piger var blevet fundet i sorte plasticsække i Harrison, New York. Bard hjalp politiinspektøren med at identificere pigerne, og ved at se på en nøgle, som også blev fundet i sækken, var Bard i stand til at finde frem til morderne.

Hovedet på Jesu Ligklæde. Nogle tror, at billedet er opstået ved et mirakel, fordi en eller anden særlig energi strømmede ud fra Jesus, da klædet blev svøbt om ham. Andre er overbeviste om, at ligklædet er et fupnummer, som en dygtig kunstner lavede for 800 år siden. I 1988 blev der taget nogle små prøver af klædet, og man målte alderen på dem ved hjælp af kulstof-14 metoden. Målingen viste, at klædet stammede fra ca. år 1300 efter korsfæstelsen af Jesus.

Nickell tog Bard på ordet og begyndte at grave i den gamle mordsag. Efter søgen i avisarkiver o.lign. og interviews med de involverede politifolk fandt Nickell ud af, at Bard slet ikke havde været involveret i mordsagen. Hans mor - som også siges af være "psykisk" - havde af en politibetjent fået lov til at komme med gode råd om pigernes identitet, de formodede mordere m.m., men hendes forudsigelser skød helt ved siden af. Eller næsten: Hun "kunne se", at morderne boede bag en rød dør - men dem er der også temmelig mange af i New York!

Mordgåden blev løst ved at bruge gammeldags, politimæssige efterforskningsmetoder - og ikke paranormale evner!

Nickell afrunder denne sag med ordene: "Hvis dette er den bedste sag, han kan fremvise, så må de andre virkelig være elendige!"

Mange mysterier har karakter af vandrehistorier - en vens ven har hørt eller kender en, der har oplevet dit eller dat, som ingen kan forklare. Nickell går i sin søgen tilbage til de oprindelige kilder og viser gang på gang, at tidens tand har pyntet gevaldigt på historier, som for længst har fundet deres naturlige forklaring eller knapt er mystiske, men som stadig lever deres gådefulde liv.

At mange mysterier simpelt hen er ganske, gemen svindel kan vel næppe undre. Nickell er dog fair over for ophavsmændene, selv om han er sikker på, at de svindler. I sagen om fx den grædende ikon i den græsk-ortodokse kirke i Toronto, forsøgte Nickell at undersøge det mirakuløse billede og "tårerne" - selv om han på forhånd ikke havde megen fidus til hverken miraklet eller kirkens præst.

En statue af Vor Frue af Lourdes begyndte at afgive blodtårer den 15. februar 1996.

De fleste ville nok på forhånd have sparet sig ulejligheden og hovedrystende have sagt, at enhver er salig i sin tro. Det lykkedes dog Nickell under stort ståhej - da kirken var invaderet af hundredvis af troende - sammen med en fotograf og journalist fra "Toronto Sun" at komme så tæt på ikonen, at han kunne konstatere, at det ikke var en ægte ikon, men en religiøs plakat limet op på en træplade og forsynet med smykker og religiøst kitsch skænket af troende.

Tårerne kom ikke fra øjnene, men nærmest fra et sted over panden og så ud til at være løbet ned over hele billedet for nogen tid siden. Tårerne lignede olie og løb slet ikke. Faktisk så det ud, som om der var pøset olie på billedet før seancen. I betænkelig nærhed af madonnaens hoved på billedet hang iøvrigt

en olielampe, som skulle flyttes, for at man kunne se hovedet tydeligt.

Det lykkedes ikke Nickell at få fysiske beviser med sig i form af en prøve af de mirakuløse tårer, så efter besøget i den overophedede kirke begyndte han at grave lidt i præstens fortid. Det viste sig, at præsten tidligere havde været tilknyttet andre kirker, som alle på et tidspunkt havde madonnabilleder, der begyndte at græde mirakuløse tårer og altid på et tidspunkt, hvor kirken stod og manglede penge. På et hængende år blev de imidlertid gælden kvit, da pilgrimme begyndte at strømme til og skæppe i kirkebøssen. Desuden var præsten blevet smidt ud af en anden menighed pga. uærlighed, og fordi han havde arbejdet på et bordel!

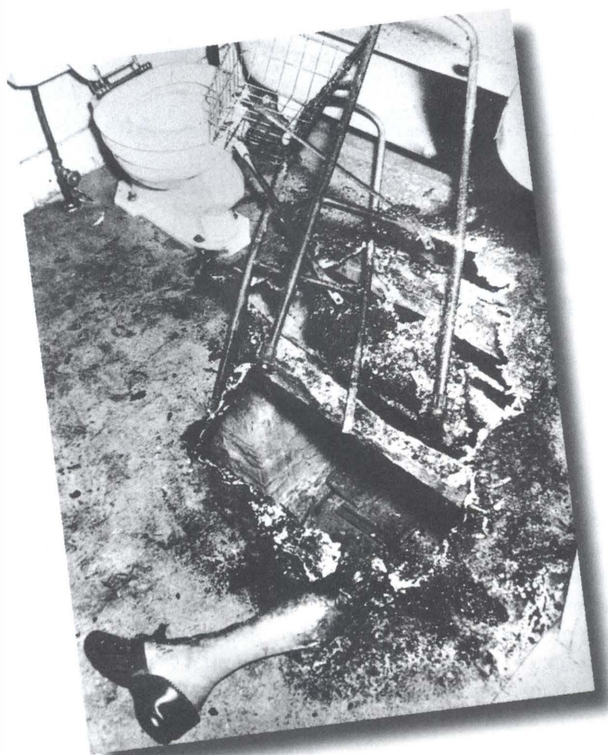
Nickell illustrerer også forbilledligt, hvordan fx et begreb som efterrationalisering spiller ind mht. troen på det paranormale.

Mange rapporter om mystiske hændelser (fx ufoobservationer og bølger af monsterobservationer) er ofte udtryk for det, som psykologer kalder contagion ("smitte"). Begrebet kan bedst illustreres med et eksempel:

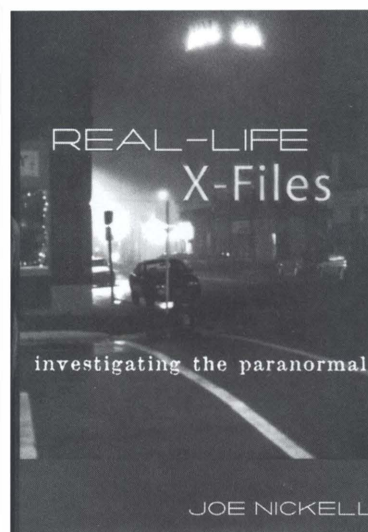
I 1978 stak en lille panda af fra en zoologisk have i Rotterdam. Dette resulterede i over 100 pandaobservationer over hele Holland. Det viste sig imidlertid, at pandaen var blevet dræbt af et tog få meter fra den zoologiske have - så ingen kunne af indlysende årsager have set det sjældne dyr. Men hvorfor observerede folk så pandaer i massevis? Svaret er contagion: Vores forventninger kan få os til at misfortolke det, vi ser. En person ser ud ad øjenkrogen en mørk skygge, der krydser gården - en hund bliver til en "panda". Senere kommer der svindelnumre til, så de mange observationer bliver svære at finde hoved og hale på. Det bliver svært - nærmest umuligt - at finde en løsning, der kan forklare alle observationer, og mystikken består.

Gang på gang viser Nickell i bogen, at tilsyneladende uforklarlige hændelser kan forklares som værende helt naturlige - bare man kender lidt til fysik, kemi, logisk sans og den menneskelige psyke - og så er det bestemt ikke noget minus, hvis man som Nickell kender lidt til trylleriets kunst.

Bogen er underholdende læsning og kan sprede lidt sund fornuft i en verden, som helst vil tages ved næsen. Fordi noget er uopklaret, behøver det ikke nødvendigvis at være uforklarligt. ❑

De sørgelige rester efter John Irving Bentley, der tilsyneladende blev offer for spontan selvforbrænding.

Joe Nickell: *Real-Life X-files: Investigating the Paranormal,* The University Press of Kentucky 2001, 326 sider, indb., ill. US$ 27,50.

Joe Nickell bliver ofte brugt som konsulent i diverse tv-shows og udsendelser, som beskæftiger sig med mystiske emner. Han er en flittig skribent i nyhedsbrevet *Skeptical Briefs* og tidsskriftet *Skeptical Inquirer*, ligesom han har skrevet en hel del bøger, bl.a. den anbefalelsesværdige *Looking for a Miracle - weeping icons, relicts, stigmata, visions & healing cures*, Prometheus 1998.

Illustration fra Charles Dickens' "Bleak House" (1853) – hvor den onde Krook på mystisk vis går op i røg og bliver til aske.

Mystisk lys over Meilgaard Slot, Djursland

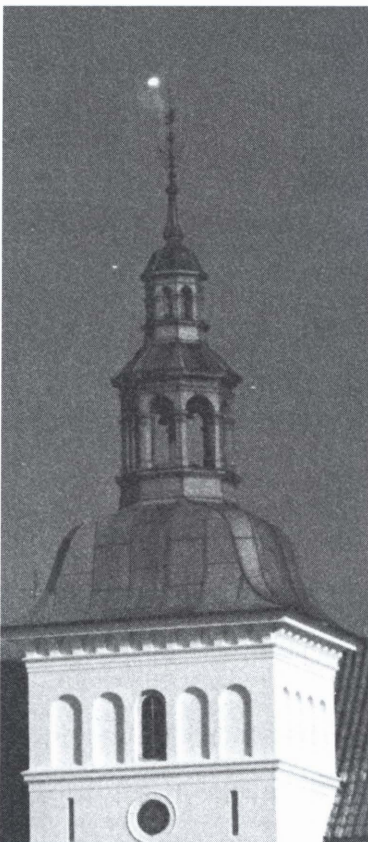
Fra Torben Schlichter har SUFOI modtaget en række billeder, som han tog af Meilgaard Slot på Djursland den 29. marts 2002 omkring midnat.

AF OLE HENNINGSEN

I en e-mail skriver Schlichter:

"Jeg var ude at tage nogle billeder af slottet. Det var først, da billederne blev fremkaldt, at jeg så denne røde plet. Jeg tog fire billeder inden for ca. 5 min. Kameraet vendte mod nord. Det var udstyret med et 50 mm objektiv med en F på 1,8, og eksponeringen var på henholdsvis 15 sek. og 30 sek.

Jeg kan sende billederne via e-mail, hvis I er interesseret, så kan I måske se, om det er en fotografisk fejl."

Den røde plet set tydeligt til venstre for slottets spir. Desværre kan vi kun gengive Schlichters flotte billeder i sort/hvid her i UFO-Nyt.

Undersøgelse

SUFOI har foretaget en gennemgang og bedømmelse af billederne. Faktisk er der ikke kun én lysplet, men i alt 4 synlige lyspletter på billedet. De øvrige tre lyspletter skimtes mellem slottets spir og det første træ til venstre for spiret.

Ved at optegne et diagonalkryds på billedet ser man, at aftegningerne/lyspletterne ligger i diametralt modsatte retning og i samme afstand fra fotoets midte (markeret med O) som de stærke lyskilder - i dette tilfælde fra slottets vinduer.

En ret linje trukket fra aftegningen (R1) gennem fotoets midtpunkt (O) vil med nogenlunde nøjagtighed ramme en kraftig lyskilde (L1) i et slotsvindue i samme afstand fra fotoets midtpunkt. Ved nærmere at studere farveprint af fotografierne ses den kraftige lyskilde i slotsvinduet i venstre side (L1). Der er ingen tvivl om, at denne stærke lyskilde er årsag til aftegningen (R1). På samme måde ses, at lyset fra tre andre vinduer er årsag til de øvrige aftegninger på himlen.

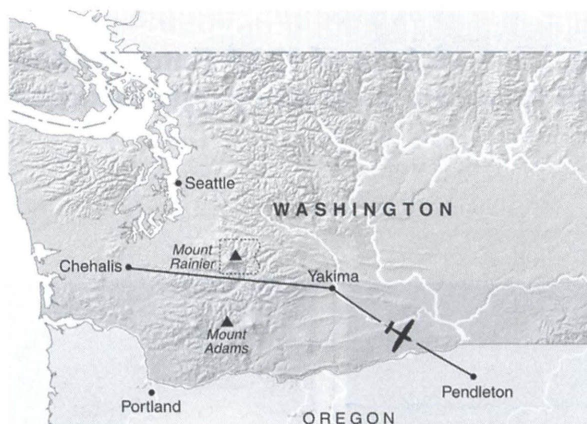
Konklusion

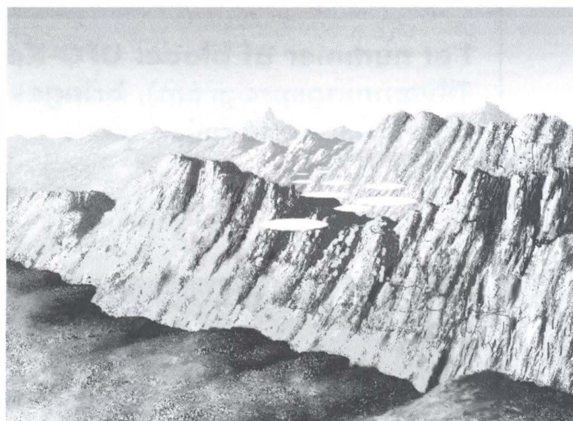
Den store lysplet ved slottets spir og de øvrige aftegninger skyldes klassiske reflekser i kameraets objektiv, hvilket fotografen i en af sine mails til SUFOI også selv har været inde på som en mulig løsning på denne fotosag. ❑

På det modtagne foto ses en mørk stribe foroven. En sådan ses ikke på billedets øvrige sider. Fotoet kan derfor være en anelse beskåret (fx i scanningen). Fotoets reelle midtpunkt (O) kan kun med 100 % nøjagtighed fastslås, hvis man har hele billedoverfladen til rådighed. Alligevel tør SUFOI godt konkludere, at lyset fra vinduet (L1) er årsag til lyspletten på himlen (R1), ligesom lys fra andre vinduer skaber reflekser.

Lyt til historien

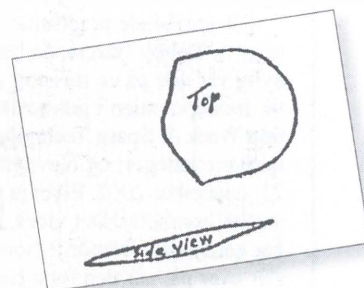

Tirsdag den 24. juni 1947 opholdt forretningsmanden Kenneth Arnold sig i byen Chehalis i staten Washington. Her havde han installeret noget ildslukningsudstyr hos firmaet Central Air Service. Da arbejdet var færdigt, faldt Arnold i snak med chefpiloten for Central Air Service. De talte om et transportfly, der kort forinden var styrtet ned i bjergene omkring bjergtoppen Mount Rainier. Man ledte stadig efter flyet, og der var udlovet en dusør på 5.000 dollars til finderen. Kenneth Arnold skulle flyve i sit eget fly til Yakima og derfra videre til Pendleton i staten Oregon. Den planlagte rute gik gennem det område, hvor transportflyet var styrtet ned. Arnold var en rutineret pilot og vant til at flyve i bjergområder. Så han besluttede at lede efter vraget. Kenneth Arnold tog af sted fra Chehalis med kurs mod Yakima. Det var fint vejr med solskin, og turen forløb planmæssigt. Da han når frem til Mount Rainier-området, begynder han eftersøgningen. På et tidspunkt foretager han et skarpt drej med flyet og bliver overrasket af et lysglimt ...

Sådan begynder en af ufo-historiens vigtigste begivenheder. Nu kan du høre Arnold selv fortælle om den oplevelse, der for alvor satte gang i interessen for ufoer.

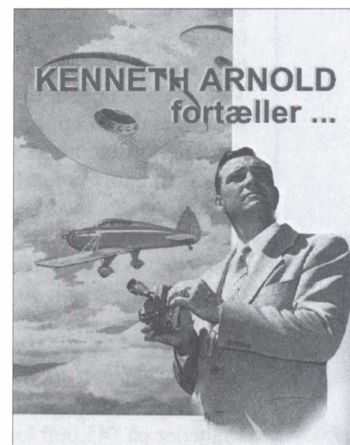
SUFOI kan tilbyde et kassettebånd med et radiointerview med Kenneth Arnold optaget få timer efter den skelsættende oplevelse i juni 1947.

Kenneth Arnolds tegning af et af de ni objekter.

Kenneth Arnold fortæller..., kassettebånd, ca. 10 min., engelsksproget.
Pris kr. 20,-

Bestillingsseddel

Kenneth Arnold fortæller...

Hermed bestilles:

_____ stk. "Kenneth Arnold fortæller...", (bestillingsnr. L-004)

Navn: ______________________________

Adresse ______________________________

____

Kuponen sendes til **SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte**, og vi sender straks et girokort. Porto/ekspeditionsgebyr er kr. 19,00. Lydbåndet kan også bestilles på **www.ufo.dk**

Adamski-blad fupper sine læsere!

I et nummer af bladet UFO-Kontakt, som udgives af IGAP (Internationalt Tilvænningsprogram), bringes et flot farvefoto med en opsigtsvækkende og vildledende billedtekst.

AF KIM MØLLER HANSEN

En F/A-18 Hornet tilknyttet Strike Fighter Squadron One Five One (VFA-151) gennembryder lydmuren over Stillehavet den 7. juli, 1999. Billedet er taget fra hangarskibet USS Constellation (CV 64) af John Gay.

I teksten til ovenstående foto af et B-2 stealth bombefly skriver *UFO-Kontakt:*

"Ovenstående pragtfulde foto er taget af Bobby Garcia, da hun for nylig var ude på en mission, og det fik førstepræmien i tidsskriftet Aviation Week & Space Technology's militære kategori og blev bragt den 23. december 2002. Flyet er et B-2 stealth bombefly. Det vides, at B-2 har antityngde fremdrift, som det slår over på, når den først har hævet sig fra jorden på konventionel vis. Ifølge Edgar Rothschild-Fouche, der arbejder under en kontrakt med forsvaret, og som har beskrevet et lignende system på det trekantede TR3-B antityngdefartøj, bør man lægge mærke til korunaen omkring flyet, der opstår, når det skifter fra jetdrift til antityngdedrift. Fartøjets vægt reduceres med 89 % eller mere, og samtidig kan det på grund af det opståede vakuum opnå hastigheder, der overstiger Mach 40 (45.000 km/t). Tilsendt fra Dr. Boylan."

Hvis denne tekst stod til troende, ville vi i sandhed stå over for en sensation: "antityngdedrift" og hastigheder på "45.000 km/t"! Men ak, *UFO-Kontakt* har endnu engang bragt en fantasifuld tekst, som bygger på ønsketænkning uden sammenhæng med virkeligheden. Alene det, at "Dr. Boylan" angives som kilde, burde have fået de gode folk fra *UFO-Kontakt* til at tænde advarselslamperne! Om teksten bringes af ond vilje eller blot af uvidenhed og manglende efterforskning, skal jeg lade være usagt, men blot 10 minutters søgen på internettet bringer helt andre facts frem i dagens lys.

Det flotte foto af B-2'eren kan bl.a. ses på hjemmesiden http://www.uss-rangerguy.com/b_2condensation.htm, hvor den tilhørende tekst bl.a. fortæller, at billedet er taget af Bobbi Garcia fra et andet fly, som fulgte B-2'eren, og at koronaen (ikke "korunaen") er vanddamp!

Den flotte korona omkring flyet består af vanddamp. Flyets hastighed, luftens fugtighed, trykforhold m.m. skaber kondensering. Dampskyen kan have mange forskellige former og opstå både ved lave hastigheder, og når et fly gennembryder lydmuren. På internettet findes der utallige fotos af fly med kondensstriber ved vingetipperne eller "koronaer" omkring flyet (et lille udvalg kan ses i farve på www.ufo.dk). Skal man følge *UFO-Kontakts* måde at ræsonnere på, burde alle disse fly være antityngdefartøjer med tophastigheder på op til Mach 40!

Man kan læse mere om teorien bag dannelsen af kondenseringsfænomenerne ved at følge linksene i artiklen: http://www.ufo.dk/sidstnyt/adam-fup.php ❑

SUFOI i TV

Foråret har været særdeles travlt for SUFOI. Repremieren af Spielbergs "Nærkontakt af Tredje Grad" skabte fornyet medieinteresse for ufoer og SUFOI's arbejde. Det blev til optræden i bl.a. "Go' Morgen Danmark" (TV2) torsdag den 24. april og i nyhederne i "DR-Morgen" den 25. april. Vi viser nogle glimt fra udsendelserne.

Kim Møller Hansen og Henrik Klinge Pedersen i "Go' Morgen Danmark" studiet på Hovedbanegården sammen med Ole Stephensen.

Henrik Klinge Pedersen fortæller om, hvordan en scene i filmen "Nærkontakt af Tredje Grad" ligner virkelighedens ufo-observationer.

Meteorolog Jesper Theilgaard fortæller om sin observation af to mystiske nattelys på DR-Morgen.

SUFOI's formand Kim Møller Hansen i "DR-Morgen" nyhederne sammen med studievært Paula Larrain. Deltagelsen i TV gav mange besøgende på www.ufo.dk, og flere indberettede observationer. Se bl.a. side 17.

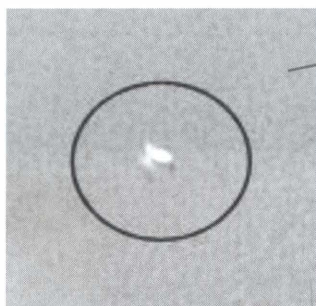

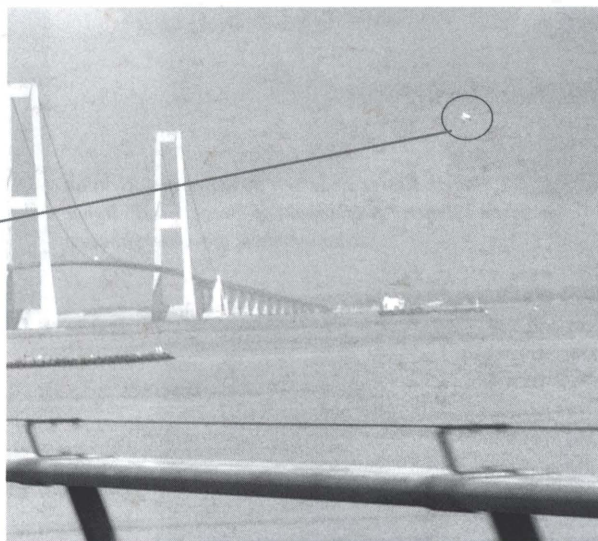
Repremieren af "Nærkontakt af Tredje Grad" i Imperial den 25. april kl. 23.59 blev indledt med et levende foredrag af Per Andersen foran 500 forventningsfulde biografgængere. (Foto: Ole Henningsen)

www.ufo.dk

Vores hjemmeside **www.ufo.dk** er blevet en succes med 11.000 besøgende (og over 300.000 hits) hver måned! Mange tilmelder sig vores gratis mailservice kaldet *UFO-mail*. Andre læser de mange artikler og observationsberetninger eller køber bøger og videoer. Og så er der en del, som skriver til **info@sufoi.dk** for at indberette deres egen observation eller indsende fotos til vurdering. I begyndelsen af maj modtog vi fx nedenstående fotos (kan ses i farve på www.ufo.dk), som indsenderne gerne vil have en forklaring på. Kan læserne hjælpe?

Jesper S. Simonsen har indsendt dette foto taget i 2000. Han tog to billeder af broen, men der er kun noget mystisk på det ene. Umiddelbart ligner "objektet" en måge.

Simon Nielsen har indsendt to fotos og skriver: "Hej SUFOI! Jeg er den heldige ejer af et udmærket digitalcamera og bruger det hyppigt! I den sidste uges tid har jeg prøvet at få styr på alle mine billeder, jeg tog i 2002, og stødte på noget. Det var en typisk sommerdag i august 2002 med nogle spændende "supercelle"-agtige skyer på himmelen! Jeg har altid syntes, at skyer var spændende og havde derfor - den dag i august - taget billeder af skyerne. Nu hvor jeg så har sorteret billederne, har jeg fundet noget ubeskriveligt på to af billederne. På det ene ses tingen længere væk end på det andet. Jeg skal ærligt indrømme, at jeg ikke bemærkede objektet, da jeg tog billederne. Begge billeder er beskåret, da jeg som sagt havde som formål at tage billeder af skyerne. Kan I få noget ud af dem?"